

GŁOS AKADEMICKI

PISMO PRACOWNIKÓW I STUDENTÓW

Pierwsze oficerskie szlify s. 9

Wykorzystać potencjał WAT

s. 4

Z sukcesem na kieleckich
targach

s. 14

Dr inż. Przemysław Zagrajek
„Liderem nauki”

s. 20

Radosne pielgrzymowanie

5 sierpnia 2014 r. wyruszyła ze stolicy XXXIV Warszawska Akademicka Pielgrzymka Metropolitarna do Częstochowy.

W ciągu 10 dni pątnicy pokonali 304,5 km i 14 sierpnia dotarli do Jasnej Góry. 15 sierpnia wzięli udział w uroczystościach Wnie-

bowzięcia Najświętszej Marii Panny. Wśród pielgrzymów nie zabrakło przedstawicieli naszej Akademii.

W rocznicę września '39

1 września br., 75 lat od wybuchu II wojny światowej, Wojskowa Akademia Techniczna uczciła pamięć obrońców Ojczyzny z 1939 r., włączając się w ogólnopolski nurt obchodów tej historycznej rocznicy. Punktualnie o godz. 7.30, przed budynkiem Klubu WAT, delegacja z rektorem-komendantem uczelni gen. bryg. prof. Zygmuntem Mierczykiem, w asyście kompanii reprezentacyjnej podchorążych WAT, pierwszego rocznika podchorążych oraz w obecności licznie przybyłych pracowników cywilnych, złożyła wiązanek kwiatów i zapaliła znicze pod obeliskiem Bohaterów Warszawy Obrońców Boernerowa. Oddanie wojskowych honorów i chwila zadumy... Żołnierska pamięć, żołnierska to rzecz.

Grażyna Palczak

Spis treści

Słowo od redaktora

Wojskowa Akademia Techniczna jest bardzo ważnym centrum eksperckim, naukowym i analitycznym Wojska Polskiego. Kształcąc najwyższej klasy inżynierów, dowódców oraz kadry techniczne, od lat znakomicie wpisuje się w proces modernizacji i budowy profesjonalnych Sił Zbrojnych. Renoma uczelni daje gwarancję, że promowani oficerowie są znakomicie przygotowanymi wojskowymi specjalistami, jakich potrzebuje Polska – mówił, podczas uroczystej promocji na pierwszy stopień oficerski, szef Sztabu Generalnego WP generał broni Mieczysław Gocuł.

Potwierdzeniem faktu, iż WAT jest kuźnią najwyższej klasy inżynierów oraz kuźnią wynalazków, są radosne dla naszej uczelni wydarzenia z ostatnich miesięcy.

Pod koniec lipca br. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju ogłosiło wyniki 5. edycji programu „Lider” – dedykowanego dla młodych naukowców, którzy nie ukończyli 35. roku życia. W gronie 36 laureatów, którzy otrzymają środki na swoje nowatorskie projekty naukowe oraz szansę, by mimo młodego wieku zarządzać zespołem badawczym, znalazł się pracownik Instytutu Optoelektroniki WAT – dr inż. Przemysław Zagrajek.

4 września br., na tegorocznym XXII Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego w Kielcach, skonstruowane przez naukowców z Instytutu Techniki Uzbrojenia Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT oraz pracowników Fabryki Broni „Łucznicz”-Radom z Radomia – „5,56 mm karabinek standardowy (podstawowy)” i „5,56 mm karabinek reprezentacyjny Modułowego Systemu Broni Strzeleckiej kalibru 5,56 mm (MSBS-5,56)” otrzymały „Wyróżnienie Specjalne Ministra Obrony Narodowej”. Na tych samym salonie, za stworzenie Wydziału Logistyki, tygodnik „Profile” uhonorował naszą Akademię „Złotą kielnią”

Polecam lekturę „Głosu Akademickiego”.

Elżbieta Dąbrowska

GŁOSAKADEMICKIWAT

Pismo Pracowników i Studentów

Wydawca: Wojskowa Akademia Techniczna
Adres redakcji: ul. Kaliskiego 2, bud. 100, pok. 104
 00-908 Warszawa 49, tel. 22 683 92 67
Redaktor naczelny: Elżbieta Dąbrowska
 elzbieta.dabrowska@wat.edu.pl
DTP i redakcja techniczna: Joanna Kulhawik
Opracowanie stylistyczne: Elżbieta Dąbrowska
Fot. na I okładce: Grzegorz Rosiński
Przygotowanie do druku: Dział Promocji WAT
Druk: FORMAT Plus Rafał Kozuchowski
 ul. Stroma 41, 01-100 Warszawa
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania tekstów i zmiany tytułów

6

19

32

35

AKTUALNOŚCI

2. MSBS wizytówką FB „Łucznicz”-Radom
3. Wizja naukowego centrum Warszawy
3. W trosce o bezpieczeństwo
4. Wykorzystać potencjał WAT
6. „Laser” WAT w Kampinosie
7. Przyjacieli WAT
8. Szef Sztabu WP w WAT
8. Przed promocją
9. Pierwsze oficerskie szlify
11. Prymus Promocji 2014
12. WAT na Polskiej Mapie Drogowej Infrastruktury Badawczej
13. Świętowaliśmy Dzień Wojska
14. Z sukcesem na kieleckich targach
15. Czas pożegnania
16. Jubileusz płk. w st. spocz. dr. inż. Wojciecha Kocańdy
17. Jubileusz płk w st. spocz. prof. Jana Figurskiego

NAUKA I EDUKACJA

18. Nauka, pasja, młodość
19. Sukces studentów WCY w konkursie firmy Huawei
20. Dr inż. Przemysław Zagrajek „Liderem nauki”
21. Nominacje profesorskie
22. Wydział Logistyki stał się faktem...

AKADEMICKIE PERŁY TECHNIKI

24. Karabinek standardowy MSBS-5,56K i...
25. ...karabinek reprezentacyjny MSBS-5,56R

KURSY, KONFERENCJE, SEMINARIA

27. Międzyuczelniane seminarium
28. EKOMILITARIS 2014

LOGISTYKA

30. Sekcja Wynajmu i Dzierżaw
31. Sekcja Planowania i Sprawozdawczości

WOJSKO POLSKIE

32. Wystarczy jedno spojrzenie

ŁOŻA STUDENTÓW

35. Erasmus, czyli moja przygoda życia

36. Czy student ma wpływ? Rola i udział studentów w weryfikacji i doskonaleniu poszczególnych aspektów kształcenia
37. Nowelizacja ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym
38. Chór zaprasza!

Z ŻYCIA ABSOLWENTÓW

39. Wspomnienia to skarb...

BIBLIOTEKA

40. Oddział Gromadzenia i Opracowania Zbiorów Biblioteki Głównej WAT

MSBS wizytówką FB „Łuczniczka”-Radom

I lipca 2014 r., w obecności marszałek Sejmu Ewy Kopacz, miało miejsce uroczyste otwarcie nowej siedziby Fabryki Broni „Łuczniczka”-Radom Sp. z o.o. Uroczystość połączono z pierwszą oficjalną prezentacją nowych wzorów broni: 9 mm pistoletu wojskowego „Ragun” oraz 5,56 mm karabinka reprezentacyjnego MSBS-5,56R. Wyrazem uznania dla wkładu naszej uczelni w opracowanie broni było zaproszenie na uroczystość rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka oraz powierzenie zadania prezentacji karabinków naszym żołnierzom.

W karabinki reprezentacyjne oraz karabinki podstawowe MSBS został „uzbrojony” posterunek honorowy złożony z naszych podchorążych, dowodzony przez por. Misiejuka, który przywitał najważniejszych gości oraz asystował przy przecięciu wstęgi – symbolicznym otwarciu nowej siedziby fabryki. W obecnej postaci można ją śmiało zaliczyć do najnowocześniejszych tego typu obiektów w świecie, a duże szanse, by stać się jej wizytówką, ma właśnie karabinek MSBS (a właściwie cały modułowy system broni strzeleckiej) opracowywany wraz ze specjalistami z Instytutu Techniki Uzbrojenia Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT. Nowoczesna, modułowa konstrukcja broni pozwoliła m.in. na stworzenie w krótkim czasie karabinka spełniającego wymagania Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że po raz pierwszy polscy żołnierze reprezentujący nasz kraj podczas ważnych uroczystości państwowych i międzynarodowych będą wyposażeni w broń polskiej konstrukcji. Karabinek standardowy (w wersji klasycznej i bezkolbowej) i karabinek granatnik wejdą natomiast w skład Indywidualnego Systemu Walki TYTAN.

Również i ta broń została zaprezentowana w swoim „naturalnym środowisku” – podczas pokazu przygotowanego przez zespół testowy WAT. Obejmował on krótki epizod zawierający elementy działania w terenie zurbanizowanym (wejście do budynku, sprawdzenie pomieszczeń) oraz otwartym (patrol, nawiązanie i zerwanie kontaktu) połączone z dynamicznym użyciem Kołowego Transportera Opancerzonego Rosomak. Pokazane elementy uwypukliły zalety nowej broni, takie jak: zwarta konstrukcja, pełna obustronność, możli-

W uroczystym otwarciu nowej siedziby Fabryki Broni „Łuczniczka”-Radom Sp. z o.o. uczestniczyli rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk oraz dziekan Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa prof. Radosław Trębiński

Dynamiczny pokaz wykorzystania nowych wzorów broni polskiej konstrukcji przygotowany przez zespół testowy Wojskowej Akademii Technicznej

wość obsługi manualnej w trakcie dynamiki działań. Zespół testowy (docelowo ośmiuosobowy) będzie odgrywał znaczącą rolę w realizacji programu TYTAN, wszech-

stronnie badając wszystkie nowe rozwiązania od strony użytkowej.

Przemysław Kupidura

W trosce o bezpieczeństwo

3 lipca 2014 r. w sali Senatu Politechniki Śląskiej w Gliwicach zostały podpisane umowy powołujące do życia klaster „Obszar Zaawansowanych Technologii Bezpieczeństwa i Obronności”. W składzie Grupy Inicjatywnej Klastra znalazła się Wojskowa Akademia Techniczna.

Umowę powołującą klaster zawarło 36 podmiotów naukowych i gospodarczych z całej Polski, w tym 13 szkół wyższych, instytuty naukowe, ośrodki badawczo-rozwojowe, a także przedsiębiorstwa i inne jednostki związane z branżą zbrojeniową. Klaster ma charakter otwarty, mogą do niego przystąpić nowi partnerzy. Koordynatorem nowo utworzonej platformy współpracy jest Politechnika Śląska w Gliwicach.

Misją klastra OZTBiO jest wspieranie przedsiębiorców, uczelni wyższych, szkół o profilu zaawansowanych technologii bezpieczeństwa i obronności, jednostek badawczo-rozwojowych oraz instytucji otoczenia biznesu działających w obszarze zaawansowanych technologii bezpieczeństwa i obronności poprzez nawiązanie stałej współpracy opartej na transferze wiedzy, technologii i rozwiązań innowacyjnych pomiędzy partnerami klastra.

Wśród celów klastra wymienia się: podejmowanie działań na rzecz stwarzania dogodnych warunków do rozwoju przedsiębiorstw w branży zaawansowanych technologii bezpieczeństwa i obronności; pro-

pagowanie, wspieranie i rozwój badań w dziedzinie nauk związanych z zaawansowanymi technologiami bezpieczeństwa i obronności we współpracy z jednostkami badawczo-rozwojowymi; nawiązywanie współpracy z kontrahentami, firmami, klastrami i innymi ośrodkami branży zaawansowanych technologii bezpieczeństwa i obronności w Polsce i poza jej granicami; współpracę z organami administracji publicznej (rządowej i samorządowej); wzrost konkurencyjności oraz innowacyjności klastra; inicjowanie powstawania nowych podmiotów gospodarczych, w tym poprzez swój udział kapitałowy (lub udział kapitałowy Partnerów klastra); wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki w całej branży zaawansowanych technologii bezpieczeństwa i obronności oraz branży usług wspomagających mechatronikę; promocję i popieranie rozwoju innowacyjnych technologii w zaawansowanych technologiach bezpieczeństwa i obronności; wspomaganie transferu wiedzy, technologii i innowacji; tworzenie i promowanie nowych ośrodków innowacji i parków technologicznych; rozwój prywatnego sektora badawczo-rozwojowego oraz poprawa efektywności gospodarowania środkami przeznaczonymi na B+R; zwiększenie zainteresowania działalnością innowacyjną podmiotów sektora prywatnego; realizację wspólnych projektów badawczych, eksportowych, edukacyjnych, itp.

Do głównych zadań klastra OZTBiO należą: modernizacja i rozwijanie istniejącej

bazy naukowej, badawczej i produkcyjnej polskiego potencjału przemysłu obronnego; pozyskiwanie inwestorów zagranicznych i transferu zaawansowanych technologii bezpieczeństwa i obronności do Polski; rozwijanie efektywnej współpracy z innymi europejskimi ośrodkami przemysłu obronnego na zasadach wzajemnego partnerstwa; promowanie współpracy przemysłu obronnego z polskimi uczelniami technicznymi, instytutami naukowymi i jednostkami badawczo-rozwojowymi; konsolidacja podmiotów w zakresie pozyskiwania projektów oraz usług w ramach Unii Europejskiej, NATO, Europejskiej Agencji Obrony (EDA) oraz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju; generowanie Projektów Strategicznych w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014-2020; wyszczególnienie technologii podwójnego zastosowania i technologii obronnych w obszarach inteligentnych specjalizacji, które stanowią potencjał rozwojowy kraju i poszczególnych regionów.

Elżbieta Dąbrowska

Wizja naukowego centrum Warszawy

4 lipca 2014 r. w sali Senatu WAT, z udziałem władz Akademii – z rektorem-komendantem gen. bryg. prof. dr. hab. inż. Zygmuntem Mierczykiem na czele, odbyła się wyjazdowa sesja Rady Dzielnicy Bemowo, którą prowadził Grzegorz Popielarz – przewodniczący Rady Dzielnicy. W sesji uczestniczyli także Krzysztof Strzałkowski – burmistrz Bemowa, Joanna Fabisiak – poseł na Sejm RP oraz Mariusz Frankowski – dyrektor Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Projektów Unijnych.

Zasadniczym punktem sesji były prezentacje wygłoszone przez rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka o wkładzie naszej Alma Mater na rzecz rozwoju polskiego przemysłu obronnego oraz prorektora ds. rozwoju, dr. hab. inż. Mariu-

Tematyka sesji dotyczyła w głównej mierze wkładu WAT w rozwój polskiego przemysłu obronnego

sza Figurskiego, prof. WAT o planach uczelni związanych ze stworzeniem na Bemowie Parku Naukowo-Technologicznego.

Na zakończenie sesji, przewodniczący Rady Dzielnicy Bemowo wręczył rektorowi

upominek w postaci repliki broni z czasów wojny secesyjnej.

Wiesław Grzegorzewski

Wykorzystać potencjał WAT

Ze strony Ministerstwa Gospodarki będziemy zdecydowanie stymulować interakcyjność nauki i przemysłu – powiedział 10 lipca 2014 r., już na wstępie swojej wizyty w Wojskowej Akademii Technicznej, wicepremier i szef resortu gospodarki Janusz Piechocki. Wicepremierowi towarzyszył szef gabinetu politycznego Arkadiusz Bąk. W spotkaniu uczestniczyli też zastępca dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego w Ministerstwie Obrony Narodowej płk Robert Kurowski oraz dyrektor Centrum Badań Kosmicznych Polskiej Akademii Nauk prof. Marek Banaszkiewicz.

Gospodarz spotkania rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, witając gości podkreślił, że największym potencjałem zgromadzonym w uczelni są ludzie, wybitni naukowcy i specjaliści w wielu dziedzinach nauk podstawowych i stosowanych, których wiedza jest niezbędna do kreowania innowacji oraz modernizacji i rozwoju zarówno polskich sił zbrojnych, jak i całej gospodarki narodowej. *Staramy się prowadzić badania i opracowania przede wszystkim w tzw. technologiach podwójnego zastosowania* – podkreślił rektor, a więc takich, które znajdują zastosowanie zarówno w wojsku, jak i na rynku cywilnym.

Następnie rektor zaprezentował dziedziny w jakich nasze zespoły naukowo-badawcze osiągnęły sukcesy na światowym poziomie. Szczegółowo scharakteryzował też udział Wojskowej Akademii Technicznej w priorytetowych programach badawczych, w programach technologicznych NATO, EDA i UE, a także rolę jaką odgrywa nasza uczelnia w platformach technologicznych, konsorcjach naukowo-przemysłowych i pracach eksperckich. Znaczącą część swego wystąpienia poświęcił omówieniu prac podejmowanych w istniejących w Akademii centrach doskonałości oraz w ramach 9 programów specjalistycznych o najwyższej dobie nowoczesności wykorzystywanych technologii, w których uczestniczą zespoły naukowo-badawcze WAT. W dalszej części prezentacji Akademii zaakcentował zwłaszcza te obszary badań, które prowadzone są wspólnie z przemysłem i innymi ośrodkami naukowymi, a które liczą się w Polsce i na świecie.

Z niektórymi z nich goście mogli zapoznać się osobiście odwiedzając wybrane wy-

Prof. dr hab. inż. Aleksander Olejnik (na zdj. drugi z prawej) z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa przedstawił m.in. zaawansowanie prac nad ultralekkimi samolotami OSA i Flaris

Płk dr hab. inż. Zbigniew Piotrowski zaprezentował, opracowany w Instytucie Telekomunikacji Wydziału Elektroniki WAT, Osobisty Komunikator Uwierzytelniający Korrespondenta Radiowego MAK-1

Naukowcy z Katedry Budowy Maszyn Wydziału Mechanicznego zaprezentowali prace prowadzone wspólnie z przemysłem

działy i jednostki organizacyjne naszej Alma Mater.

W Instytucie Techniki Lotniczej Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa prof. dr hab. inż. Aleksander Olejnik przedstawił zaawansowane prace nad ultralekkimi samolotami OSA i Flaris, a także bezzałogowymi systemami latającymi i mini samolotem rozpoznawczym. Zainteresowanie wicepremiera Piechocińskiego wzbudziła również obecność w laboratorium inżynierów z PZL Warszawa.

Prof. dr hab. inż. Bogdan Zygmunt, kierujący pracami nad polskim raketowym systemem obrony przeciwlotniczej krótkiego zasięgu, zwrócił uwagę, że zarówno polski przemysł, jak i polska nauka mają dostateczny potencjał, by zbudować realnie taki system, a ogromny postęp techniczny i technologiczny, niejako „przy okazji”, mogą dać istotny impuls rozwojowy całej gospodarce.

Dziekan Wydziału Elektroniki prof. dr hab. inż. Marian Wnuk, prezentując komorę bezechową w laboratorium kompatybilności elektromagnetycznej zaznaczył, jak tego typu inwestycje w ośrodkach naukowych powinny zwracać poniesione nakłady inwestycyjne i jak to my robimy.

Dr hab. inż. Andrzej Typiak z Katedry Budowy Maszyn Wydziału Mechanicznego skoncentrował się w swojej prezentacji na pracach prowadzonych wspólnie z przemysłem. Przykładem tej współpracy był demonstrowany zdalnie sterowany pojazd wsparcia inżynieryjnego Marek oraz bezzałogowy pojazd pola walki Dromader. Wicepremier został także poinformowany o badaniach i testach jakie prowadził wydział nad najnowszym dzieckiem naszych sił zbrojnych, czyli Kołowym Transporterem Opancerzonym Rosomak.

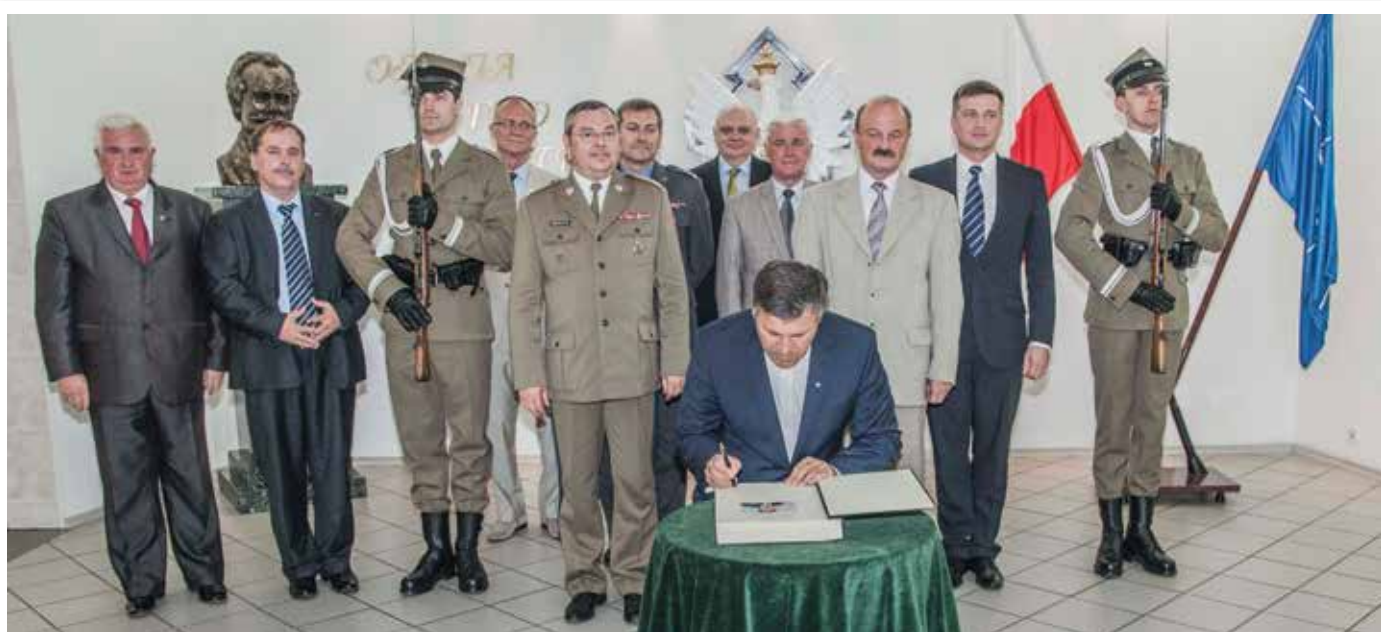
Dyrektor Instytutu Optoelektroniki płk dr inż. Krzysztof Kopczyński poinformował m.in. o pracach prowadzonych nad aplikacjami laserów dużej mocy i energii

Dyrektor Instytutu Optoelektroniki płk dr inż. Krzysztof Kopczyński zaprezentował wybrane laboratoria, informując o pracach prowadzonych nad aplikacjami laserów dużej mocy i energii. W laboratorium teledetekcji laserowej szczególną uwagę gości zwróciły modernizowane zestawy przeciwlotnicze GROM oraz laserowe symulatory strzelań. Dłużej wicepremier zatrzymał się przy lidarze do zdalnego wykrywania obecności aerozoli chemicznych i biologicznych.

Wicepremier Janusz Piechociński podczas wizyty w WAT kilkakrotnie podkreślał, iż rząd i kierowane przez niego ministerstwo zwrócić większą niż dotychczas uwagę na uprzątnienie tego nad czym pracują na-

ukowcy. Chodzi o to, by innowacje nie sły na przysłowiową półkę, ale były przenoszone do masowej produkcji i sprzedaży. Zapewnił jednocześnie, że na takie i tylko takie projekty zostaną przeznaczone ogromne fundusze badawczo-rozwojowe. Racjonalizacja wydatków państwa na badania i rozwój będzie, zdaniem wicepremiera, postępować efektywnie tylko wtedy, gdy nauka i przemysł określą konkretnie, co wspólnie mogą zrobić, w jakim obszarze i jakim kosztem. Silniejsze powiązanie gospodarki z uczelniami, a więc przemysłu z nauką, możliwe będzie na bazie powstających klastrów.

Jerzy Markowski

W podziękowaniu za już i z prośbą o jeszcze więcej – napisał w Księdze Pamiątkowej naszej uczelni wiceprezes Rady Ministrów Janusz Piechociński

„Laser” WAT w Kampinosie

Dąb o nazwie „Laser” rośnie od 15 lipca 2014 r. w Alei Trzeciego Tysiąclecia na terenie rezerwatu Granica w Kampinoskim Parku Narodowym. W imieniu całej społeczności Wojskowej Akademii Technicznej, posadził go uroczystie rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk.

Usytuowaną w Granicy, obok skansenu budownictwa kampinoskiego, Aleję Trzeciego Tysiąclecia otworzyli uroczystie 16 maja 1999 r. prezydent RP Aleksander Kwaśniewski, prymas Polski kardynał Józef Glemp oraz minister ochrony środowiska, zasobów naturalnych i leśnictwa Jan Szyszko. Sadząc dęby zainicjowali ogólnopolską akcję „Po pierwsze środowisko”, realizowaną w myśl idei „Ekologia ponad podziałami”.

W ciągu 15 lat w alei posadzono 40 dębów. Posadzili je przedstawiciele świata polityki, nauki, wielcy społecznicy, m.in. Władysław Bartoszewski – polski polityk, żołnierz Armii Krajowej, dwukrotnie minister spraw zagranicznych; Zofia Morawska – Dama Orderu Orła Białego, skarbnik Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Laskach (posadziła dąb trzy tygodnie po swoich 103. urodzinach); Zbigniew Kuźmiuk – marszałek województwa mazowieckiego. W 2000 r. dąb o nazwie „Rycerz” posadził ówczesny komendant Garnizonu m.st. Warszawy gen. bryg. Jan Klejzmit, obecnie kanclerz WAT.

15 lipca 2014 r. zostały posadzone jeszcze trzy dęby. Dąb „Golgota Wschodu” posadzili Mieczysław Pogodziński, Leon Zujko, Maria Stankiewicz, i Czesław Czarkowski – przedstawiciele Związku Sybiraków. Dąb „Strażnik Puszczy” posadził Jerzy Misiak – od 1976 r. pracownik Kampinoskiego Parku Narodowego, od 1988 r. do 2014 r. jego dyrektor. Dąb „Przyszłość” posadzili Marek Deles – emerytowany nadleśniczy, pracownik KPN w latach 1972-2013, Marta Depuła – najmłodszy stażem pracownik KPN i Maciej Wojciech Kusiak, l. 5 – syn Jarosława, podleśniczego w Krzywej Górze.

Misją Wojskowej Akademii Technicznej – oprócz kształcenia podchorążych i studentów cywilnych, prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych w obszarach nauk ścisłych, technicznych i społecznych – jest też nauka patriotyzmu i odpowiedzialności za Ojczyznę. Dzisiejsza uroczystość również wpisuje się w tę misję, ponieważ promuje troskę o polską przyrodę i środowisko naturalne – mówił rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk. Nazwa „watowskiego” dębu nie jest przypadkowa. Wszak pierwsze w Polsce lasery

powstały właśnie w Wojskowej Akademii Technicznej – dodał rektor.

Wystąpienie rektora nagrodzili gromkimi brawami przedstawiciele Wojskowej Akademii Technicznej oraz wszyscy obecni na uroczystości w Kampinosie. Podziękowania za wieloletnią bardzo dobrą i owocną współpracę Kampinoskiego Parku Narodowego zarówno z Wojskową Akademią Techniczną, jak i z Wojskiem Polskim, złożył na ręce rektora-komendanta WAT dyrektor KPN Jerzy Misiak.

Podczas pobytu w Kampinosie delegacja naszej Alma Mater, wspólnie z delegacjami 2. Mazowieckiego Pułku Saperów, Związku Sybiraków oraz Kampinoskiego Parku Narodowego, złożyła wieńce i wiązanki kwiatów przed pomnikiem poległych w wojnie obronnej 1939 r. na Cmentarzu Wojennym w Granicy, na którym spoczywa 800 żołnierzy Armii „Poznań” i „Pomorze”.

Elżbieta Dąbrowska

Nazwa „watowskiego” dębu nie jest przypadkowa. Wszak pierwsze w Polsce lasery powstały w WAT

Przyjaciel WAT

Studia w Wojskowej Akademii Technicznej mają unikatowy charakter nie tylko ze względu na wysoki poziom nauczania i kształcenia, ale również ze względu na położenie uczelni, tj. bezpośrednie sąsiedztwo Kampinoskiego Parku Narodowego. Akademię łączą z parkiem długoletnie bliskie więzi. Dużą w tym zasługą mgr. inż. Jerzego Misiaka – wieloletniego dyrektora KPN, który 31 lipca br. przeszedł na zasłużoną emeryturę, i o którym śmiało rzecz można, że był i jest wielkim przyjacielem WAT.

Jerzy Misiak urodził się 24 czerwca 1946 r. w miejscowości Kolonia Podpora (woj. radomskie). W 1965 r. ukończył Technikum Leśne w Krasiczynie i w tym samym roku podjął studia na Wydziale Leśnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Dyplom magistra inżyniera leśnictwa uzyskał w 1970 r. Po skończeniu studiów rozpoczął pracę zawodową w Lasach Państwowych. W latach 1971-76 pracował w Nadleśnictwie Dobieszyn (Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu), zajmując kolejno stanowiska: stażysty, adiunkta, nadleśniczego terenowego i zastępcy nadleśniczego. 1 lutego 1976 r. przeszedł do pracy w Kampinoskim Parku Narodowym. Początkowo pracował na stanowisku adiunkta, następnie zastępcy dyrektora. W 1988 r. został powołany na stanowisko dyrektora Kampinoskiego Parku Narodowego. Funkcję tę sprawował do 31 lipca 2014 r. Za pracę zawodową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami państwowymi i resortowymi, m.in. w 2011 r. otrzymał Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

2 grudnia 1998 r., a więc w czasach, kiedy dyrektorem był Jerzy Misiak, Kampinoski Park Narodowy podpisał z Wojskową Akademią Techniczną umowę o współpracy. Umowa przewidywała m.in. stworzenie naszej uczelni możliwości do prowadzenia działalności dydaktycznej, naukowo-badawczej i wychowawczej na terenie parku. WAT zadeklarowała wówczas m.in. prowadzenie na terenie parku prac naukowo-badawczych, terenowych zajęć dydaktycznych i praktyk studenckich; pomoc w zbieraniu eksponatów do Muzeum Puszczy Kampinoskiej; kształcenie pracowników parku; pomoc w zwalczaniu klęsk żywiołowych, utrzymaniu porządku, w przewodnictwie turystycznym i społecznej służbie ochrony przyrody parku. KPN zadeklarował m.in. udostępnianie obiektów parku pracownikom i studentom WAT do realizacji prac

25 września 2009 r. Uroczysta przysięga podchorążych pierwszego roku studiów WAT. W imieniu rodziców świeżo upieczonych podchorążych głos zabrał Jerzy Misiak

1 kwietnia 2014 r. W związku z obchodami 55-lecia utworzenia Kampinoskiego Parku Narodowego, w Wojskowej Akademii Technicznej miała miejsce wizyta dykcji parku. W dowód uznania, Jerzy Misiak – dyrektor KPN, otrzymał od rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka pamiątkowy ryngraf naszej uczelni

magisterskich i badań naukowych; przedkładanie proponowanych do opracowania tematów prac badawczych z zakresu problemów przyrodniczych, geodezyjno-kartograficznych i GIS.

Dziś, z perspektywy 16 lat, śmiało rzecz można, że porozumienie to istnieje nie tylko na papierze. Studenci WAT, m.in. z Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji, rokrocznie odbywają na terenie Kampinoskiego Parku Narodowego zajęcia terenowe i praktyki studenckie. Naukowcy z naszej Alma Mater prowadzą na terenie parku badania, również o charakterze niejawnym, tj. na potrzeby wojska.

Jerzy Misiak, choć z wykształcenia jest leśnikiem, jest wielkim fanem Wojska Pol-

skiego i Wojskowej Akademii Technicznej. Zawsze, jak sam podkreślał, z wielką przyjemnością odwiedzał naszą uczelnię podczas imprez okolicznościowych, jubileuszowych i uroczystości rocznicowych. Miłość do wojska zaszczerpił swemu synowi Piotrowi, który w 2009 r. rozpoczął studia mundurowe w WAT, a 8 sierpnia br. został promowany na pierwszy stopień oficerski – podporucznika Wojska Polskiego.

W imieniu całej społeczności Wojskowej Akademii Technicznej, życzymy Panu Jerzemu Misiakowi dużo zdrowia i wielu sukcesów w życiu osobistym.

Elżbieta Dąbrowska

Szef Sztabu WP w WAT

„Oficer kreatorem kariery własnej i podwładnych oraz wizerunku wojska” – taki tytuł nosił wykład, jaki szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego gen. broni Mieczysław Gocuł wygłosił 5 sierpnia 2014 r. do podchorążych – tegorocznych absolwentów studiów mundurowych Wojskowej Akademii Technicznej.

Generał spotkał się z podchorążymi przed czekającą ich uroczystą promocją na pierwszy stopień oficerski, tj. podporucznika WP, która odbyła się w piątek 8 sierpnia 2014 r. na Placu Marszałka J. Piłsudskie-

go przed Grobem Nieznanego Żołnierza w Warszawie (relacja z tej imprezy na stronach 9-11).

Po wykładzie szef SG WP odpowiadał na nurtujące podchorążych pytania. Na zakończenie spotkania życzył im, by – już jako oficerowie – byli dumni z dokonanego wyboru i godnie reprezentowali swoją uczelnię w jednostkach, do których niebawem trafią.

Elżbieta Dąbrowska

Wizyta była okazją do szczerzej żołnierskiej rozmowy z podchorążymi

Przed promocją

7 sierpnia 2014 r. odbyła się uroczysta zbiórka z okazji wręczenia patentów oficerskich i dyplomów ukończenia studiów absolwentom Wojskowej Akademii Technicznej. 176 podchorążych, na podstawie rozporządzenia prezydenta RP, w obecności kierownictwa uczelni, otrzymało patenty oficerskie z rąk rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka. Wręczeniu awansów na stopień podporucznika Wojska Polskiego towarzyszyło wręczenie przez dziekanów wydziałów akademickich WAT dyplomów ukończenia studiów, nagród i wyróżnień.

W uroczystości uczestniczył również prezes Stowarzyszenia Przyjaciół WAT gen. bryg. w st. sp. Stanisław Świtalski, który przekazał najlepszemu tegorocznemu absolwentowi studiów II stopnia – Katarzynie Wy-

smolińskiej z Wydziału Cybernetyki WAT – nagrodę ufundowaną przez stowarzyszenie. W niezwykle wzruszającym wystąpieniu, gen. Świtalski podkreślił swoje życiowe związki z naszą uczelnią. Zwrócił się do podchorążych jako ich starszy kolega, bo właśnie 5 sierpnia 2014 r. minęło 60 lat, kiedy sam rozpoczął studia w naszej Alma Mater. Wystąpienie gen. Świtalskiego zostało nagrodzone gromkimi brawami.

Prymusi wydziałów: sierż. pchor. Marcin Kukielka z Wydziału Cybernetyki, sierż. pchor. Michał Ciołek z Wydziału Elektroniki, sierż. pchor. Jolanta Siewert z Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji, sierż. pchor. Katarzyna Rządowska z Wydziału Mechanicznego, sierż. pchor. Wojciech Maślanka z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa oraz sierż. pchor. Bartosz Bartosewicz z Wydziału Nowych Technologii i Chemii, zgodnie z obowiązującą w uczelni tradycją, wpisali się do Księgi Pamiątkowej WAT.

Na zakończenie uroczystości głos zabral rektor-komendant WAT, gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk, który powiedział m.in.: *Drodzy podchorążowie. Dopiero jutro, z chwilą pasowania na oficera, staniecie się oficerami. Na patentach oficerskich widnieje podpis prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego z datą 8 sierpnia 2014 r. Dołączacie dziś do grona ponad 50-tysięcznej armii absolwentów Wojskowej Akademii Technicznej, która na przestrzeni przeszło 60 lat zasila nasze wojsko. Dziś spełniacie się nie tylko jako wojskowi, ale również jako absolwenci szkoły wyższej. Chcę, abyście dobre imię WAT dobrze reprezentowali. Chcę też pogratulować całemu gronu profesorskiemu tego dnia. Cieszę się, że podchorążowie, Wy, którzy dotrwalicie do końca z sukcesem, będziecie jutro promowani na pierwszy stopień oficerski.*

Grażyna Palczak

Fot. Joanna Kulhawik

176 podchorążych, tegorocznych absolwentów studiów mundurowych, otrzymało patenty oficerskie z rąk rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka

Najlepsza tegoroczna absolwentka studiów II stopnia – Katarzyna Wy-smolińska z Wydziału Cybernetyki WAT – odebrała nagrodę od prezesa Stowarzyszenia Przyjaciół WAT gen. bryg. w st. sp. Stanisława Świtalskiego

Pierwsze oficerskie szlify

176 absolwentów Wojskowej Akademii Technicznej, w tym 17 kobiet, otrzymało 8 sierpnia 2014 r. pierwszy stopień oficerski – podporucznika Wojska Polskiego, nadany przez prezydenta RP.

W uroczystości, która odbyła się w sercu Warszawy – na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego, uczestniczyli m.in.: szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego prof. Stanisław Koziej, szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego gen. broni Mieczysław Gocuł, podsekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Beata Oczkowicz, podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Arkadiusz Bąk. Obecni byli również przedstawiciele duchowieństwa, władz samorządowych stolicy, województwa mazowieckiego i dzielnicy Bemowo, przedstawiciele MON, SG WP, dowództw rodzajów Sił Zbrojnych RP, Policji, Straży Pożarnej, Straży Granicznej, attache wojskowi akredytowani w Polsce, reprezentanci zaprzyjaźnionych krajowych uczelni wojskowych i cywilnych, kombatanci. Nie zabrakło też byłych i obecnych pracowników i studentów uczelni.

Zwracając się do wszystkich zebranych przed Grobem Nieznanego Żołnierza, rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk powiedział: *Drodzy Promowani. Dzisiejsza uroczystość jest początkiem Waszej kariery zawodowej, kariery oficera Wojska Polskiego. Mam nadzieję, że pięć lat studiów w Akademii dało Wam wiedzę i niezbędną w życiu hart ducha, które pozwolą Wam zmierzyć się z trudnościami, jakie napotkacie na swojej drodze. Wiercie we własne siły oraz w nabytą umiejętność analizowania i logicznego myślenia. To od Waszego zaangażowania, zdolności, umiejętności oraz chęci ciągłego podnoszenia kwalifikacji zależeć będzie przyszłość Wojska Polskiego i bezpieczeństwa naszego kraju. Wierzę, że sprostacie czekającym Was trudom i wyzwaniom. (...) Podporucznik magister inżynier – to brzmi dumnie. Kończąc trudne i wymagające poświęcenia studia w Wojskowej Akademii Technicznej, w pełni zasłużyliście, by tę dumę odczuwać. Serdecznie gratuluję Wam wytrwałości w nauce i szkoleniu.*

O prestiżu Akademii i jej zasługach w umacnianiu naszej obronności, unowocześnianiu polskich sił zbrojnych i aktywnym udziale uczelni w rozwoju technologicznym gospodarki narodowej przypomniał w swym wystąpieniu szef BBN minister Stanisław Koziej. *Polska jest członkiem NATO i UE. Nie możemy jednak zapomnieć, że bycie solidnym i wiarygodnym sojusznikiem sojuszu wymaga podnoszenia własnych zdolności. Nowoczesna armia wymaga, aby w jej szeregach służyli lu-*

Podsekretarz stanu w MON Beata Oczkowicz wyraziła przekonanie, że wywodzący się z WAT oficerowie odegrają pierwszoplanową rolę w modernizacji technicznej polskiej armii

W tym roku na pierwszy stopień oficerski zostało mianowanych 176 osób, w tym 17 kobiet

dzie, dla których technika nie ma żadnych tajemnic, tacy jak Wy, absolwenci WAT. Rozpoczynając służbę jako oficerowie pamiętajcie, że od dzisiaj dołączacie do grona tych, którzy tworzą przyszłość Wojska Polskiego, że od dziś na waszych barkach spoczywa część odpowiedzialności za bezpieczeństwo naszej Ojczyzny. Jest to zadanie zaszczytne i jednocześnie niezwykle trudne. Zadanie, któremu musicie i wierzę, że sproście. W imieniu prezydenta i własnym gratuluję wam, bohaterom dzisiejszej uroczystości. Niech w służbie zawsze wam sprzyja żołnierskie szczęście. Słowa uznania kieruję do kadry dydaktycznej i naukowej. Dzisiejsza promocja to efekt Waszej trudnej zaangażowanej pracy – mówił minister.

Szef SG WP generał broni Mieczysław Gocuł, gratulując wszystkim nowo mianowanym zaznaczył, że Wojskowa Akademia Techniczna jest bardzo ważnym centrum eksperckim, naukowym i analitycznym Wojska Polskiego. Kształcąc najwyższej klasy inżynierów, dowódców oraz kadry techniczne, od lat znakomicie wpisuje się w proces modernizacji i budowy profesjonalnych Sił Zbrojnych. Renoma uczelni daje gwarancję, że promowani oficerowie są znakomicie przygotowanymi wojskowymi specjalistami, jakich potrzebuje Polska.

„Pierwszy żołnierz RP” zwrócił się także z ciepłymi słowami do rodziców i bliskich bohaterów uroczystości. Wiem, że jesteście Państwo z nich dumni. Podzielam tę dumę. Ich decyzja o wyborze żołnierskiej profesji, jestem o tym przekonany, pozostaje w dużej mierze zasługą atmosfery rodzinnego domu. Nie mam wątpliwości, że bez Waszych codziennych wysiłków i poświęceń, nasi absolwenci nie byłiby dziś w szyku promowanych oficerów Wojska Polskiego – powiedział generał broni M. Gocuł.

Przekonanie, że wywodzący się z WAT młodzi oficerowie odegrają pierwszoplanową rolę w modernizacji technicznej naszej armii wyraziła również reprezentująca ministra obrony narodowej, podsekretarz stanu w MON Beata Oczkiewicz. Zwracając się do nowo mianowanych poruczników minister powiedziała: *Pamiętajcie, że o człowieku nie świadczą lampasy. Żeby być dobrym dowódcą, trzeba być najpierw dobrym podwładnym, trzeba umieć słuchać, obserwować, wyciągać wnioski. Trzeba uwierzyć w siebie. Na pewno nie będzie brakowało chwil zwątpienia, ale poddający się nigdy nie wygrywa, a wygrywający nigdy się nie poddaje. Gratuluję Wam w imieniu ministra i swoim własnym. Życzę Wam żołnierskiego szczęścia i nieustającej pasji żołnierza.*

Po odczytaniu postanowienia prezydenta RP o mianowaniu na pierwszy stopień oficerski, rozpoczął się właściwy akt promocji dokonany przez szefa Sztabu Generalnego WP generała broni Mieczysława Gocuła. Jako pierwszy wypowiedzianą przez promującego formułę: *W imieniu prezydenta Rzeczypospo-*

Po promocji błogosławieństwo podporucznikom na dalszą drogę służby złożyli biskup polowy WPK ks. bp dr Józef Guzdek, prawosławny ordynariusz wojskowy bp prof. Jerzy Pańkowski oraz reprezentujący ewangelickie duszpasterstwo wojskowe ks. mjr Tadeusz Jelinek

Świeżo upieczeni oficerowie wśród najbliższych

Uroczystość zakończyło złożenie wieńców i wiązanek kwiatów przed Grobem Nieznanego Żołnierza oraz gorąco oklaskiwana przez zebranych defilada nowo promowanych i pododdziałów podchorążych WAT

litej Polskiej mianuję Pana/Panią podporucznikiem Wojska Polskiego usłyszał i dotknięcie piórem szabli poczuł tegoroczny prymus WAT ppor. Bartosz Bartosewicz z Wydziału Nowych Technologii i Chemii. Za ukończenie studiów z wyróżnieniem, ze średnią

oceną 4,73 i uzyskanie I lokaty, prezydent RP nagroził go bronią białą. Tuż za nim na drugiej pozycji uplasował się ppor. Albert Aptacy z Wydziału Nowych Technologii i Chemii, który za ukończenie studiów z wyróżnieniem i uzyskanie II lokaty otrzymał od mini-

stra obrony narodowej nagrodę rzeczową. Trzecie miejsce i nagrodę rzeczową ufundowaną przez rektora-komendanta WAT odebrał za ukończenie studiów z wyróżnieniem ppor. Wojciech Maślanka z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa.

Występujący w imieniu nowo promowanych, prymus WAT ppor. Bartosz Bartosewicz podziękował za otrzymane nominacje i jednocześnie zapewnił wszystkich zebranych, że młodzi oficerowie, absolwenci Wojskowej Akademii Technicznej nie będą

szczęścić sił w służbie dla dobra Ojczyzny i bezpieczeństwa kraju.

**Wiesław Grzegorzewski
Grażyna Palczak**

Prymus Promocji 2014

Prymusem tegorocznej promocji oficerskiej absolwentów Wojskowej Akademii Technicznej został ppor. mgr inż. Bartosz Bartosewicz. Ukończył studia z wyróżnieniem, ze średnią oceną 4,73.

Ppor. Bartosz Bartosewicz urodził się 29 czerwca 1990 r. w Bartoszycach. Jego rodzice, Krystyna i Jan, wspólnie prowadzą gospodarstwo rolno-hodowlane. Ma pięcioro rodzeństwa. W 1997 r. rozpoczął naukę w Zespole Szkół w Wiatrowcu Warmińskim, gdzie w 2003 r. ukończył szkołę podstawową, a następnie kontynuował naukę w gimnazjum. W okresie tym był laureatem wielu olimpiad i konkursów przedmiotowych, m.in. zajął pierwsze miejsce w wojewódzkim konkursie recytatorskim oraz był finalistą wojewódzkiej olimpiady matematycznej, co zapewniło mu maksymalną liczbę punktów z części matematyczno-przyrodniczej egzaminu gimnazjalnego.

W latach 2006-2009 uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego w Bartoszycach do klasy o profilu matematyczno-informatycznym. Podczas nauki w szkole średniej wyróżniał się pracowitością i zaangażowaniem w życie szkoły. Swoje talenty rozwijał pracując w szkolnym kole informatycznym oraz biorąc udział w wielu konkursach i olimpiadach, w których osiągał wysokie wyniki. Był m.in. kapitanem drużyny, która zajęła II miejsce w Wojewódzkich Mistrzostwach Pierwszej Pomocy, zdobył wyróżnienie w Międzynarodowym Konkursie Kangur Matematyczny i dwukrotnie uczestniczył w Wojewódzkiej Olimpiadzie Wiedzy o Obronie Cywilnej. Za wysokie wyniki w nauce otrzymał stypendia prezesa Rady Ministrów oraz starosty bartoszyckiego. Szkołę średnią ukończył z pierwszą lokatą ze średnią ocen 5,83. W 2009 r. Kuratorium Oświaty w Olsztynie uhonorowało go za osiągnięcia tytułem „Primus Inter Pares”.

W roku 2009 rozpoczął studia w Wojskowej Akademii Technicznej na Wydziale Nowych Technologii i Chemii, kierunek chemia, specjalność ochrona przed skażeniami. Tytuł zawodowy inżyniera uzyskał w 2013 r., a za pracę inżynierską pt. „Wytwarzanie

Za ukończenie studiów z wyróżnieniem, ze średnią oceną 4,73 i uzyskanie pierwszej lokaty, prezydent RP nagrodził ppor. mgr. inż. Bartosza Bartosewicza bronią białą. W imieniu Bronisława Komorowskiego, nagrodę wręczył szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego, prof. Stanisław Koziej

i charakteryzacja warstw nanocząstek złota i srebra pod kątem wykorzystania w powierzchniowo wzmocnionej spektroskopii Ramana” otrzymał główną nagrodę w Konkursie Rektora na Najlepszą Pracę Dyplomową w roku akademickim 2012/2013.

W 2013 r. rozpoczął studia II stopnia wg indywidualnego toku nauczania, specjalizacja – systemy optoelektroniczne w detekcji skażeń chemicznych i biologicznych. Ukończył je w 2014 r., a jego praca magisterska pt. „Wykorzystanie wzmocnionej powierzchniowo spektroskopii Ramana w badaniach bakterii” została oceniona na bardzo dobry z wyróżnieniem. Badania, zarówno do pracy inżynierskiej, jak i magisterskiej, prowadził w Instytucie Optoelektroniki pod kierownictwem mjr. dr. inż. Bartłomieja Jankiewicza.

Od roku 2012 należał do Studenckiego Koła Naukowego Inżynierii Materiałowej. Za osiągnięcia w nauce, pracy i służbie był wielokrotnie wyróżniany przez dziekana Wydziału Nowych Technologii i Chemii oraz rektora-komendanta Wojskowej Akademii Technicznej. Dwukrotnie brał udział w Konkursie Rektora na Najlepszą Pozaprogramową Pracę Studenta: w 2012 r. został wyróżniony, w 2013 r. zdobył nagrodę I stopnia. Jest również współautorem dwóch publikacji oraz kilkudziesięciu referatów i wystąpień konferencyjnych. Ponadto uczestniczył w pra-

cach prowadzonych w Instytucie Optoelektroniki w ramach trzech projektów badawczych: „RAMBO – Rapid Air-particle Monitoring against BiOlogical threats” realizowany w ramach EDA Joint Investment Programme on CBRN protection, grant MNiSW „Nanostruktury plazmonowe do wzmacniania sygnatur spektralnych materiałów biologicznych” oraz projekt NCN „Wpływ budowy plazmonowych nanostruktur core-shell na bazie tlenku tytanu i metali szlachetnych na ich właściwości optyczne i fotoelektryczne”. Był trzykrotnie wyróżniany przez rektora-komendanta WAT tytułem honorowym „Wzorowy Podchorąży”.

Podczas studiów na Wydziale Nowych Technologii i Chemii dał się poznać jako student wzorowo i bardzo sumiennie wykonujący swoje obowiązki. Wysoce zdyscyplinowany, ambitny i wytrwały w osiąganiu celów stawianych zarówno przez przełożonych, wykładowców, jak i samego siebie. Po ukończeniu studiów został wyznaczony na stanowisko młodszego inżyniera w Instytucie Optoelektroniki Wojskowej Akademii Technicznej.

Ppor. mgr inż. Bartosz Bartosewicz interesuje się chemią, muzyką i sportem. Lubi grać w squasha i podróżować.

Elżbieta Dąbrowska

WAT na Polskiej Mapie Drogowej Infrastruktury Badawczej

Na początku sierpnia 2014 r. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przedstawiło zaktualizowaną Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej, czyli listę przedsięwzięć o szczególnym znaczeniu dla rozwoju polskiej nauki i wzrostu jej konkurencyjności, która jest wzorowana na europejskiej mapie drogowej infrastruktury badawczej, powstającej pod auspicjami Komisji Europejskiej. Na nowej Polskiej Mapie Drogowej Infrastruktury Badawczej umieszczono dwa projekty, których koordynatorem jest Wojskowa Akademia Techniczna.

Strategiczna infrastruktura badawcza to urządzenia i obiekty mające wyjątkowy charakter w skali krajowej, europejskiej lub międzynarodowej, a także kluczowe znaczenie dla rozwoju badań naukowych. Taka infrastruktura musi m.in. spełniać kryteria wysokiej jakości naukowej i organizacyjnej oraz otwartego dostępu do prowadzenia i wykorzystywania wyników badań.

Pierwsza polska edycja zestawienia z 2011 r. uwzględniła 33 inwestycje. Prace nad aktualizacją trwały od początku roku 2013. Aktualizacja i uzupełnienie istniejących projektów były oceniane w dwóch etapach przez polskich i zagranicznych ekspertów. W sumie wpłynęło 100 wniosków, spośród

których zespół ekspertów wybrał 20. Zaktualizowana lista, ogłoszona na początku sierpnia br., zawiera 53 przedsięwzięcia podzielone na 8 kategorii: badania podstawowe; badania interdyscyplinarne; wysoka jakość życia w społeczeństwie; wydajna ochrona zdrowia i wzrost efektywności działań prozdrowotnych; wzrost efektywności wytwarzania, magazynowania i przesyłania energii; rozwój zaawansowanych materiałów i technologii; rozwój inteligentnych systemów i infrastruktury; zrównoważony rozwój środowiska naturalnego i środowiska człowieka.

Na nowej Polskiej Mapie Drogowej Infrastruktury Badawczej umieszczono dwa projekty, których koordynatorem jest Wojskowa Akademia Techniczna:

- ELI – Extreme Light Infrastructure – polski wkład w projekt międzynarodowy z mapy drogowej ESFRI (nauki fizyczne – fizyka), w fazie koncepcyjnej, projekt przygotowany pod kierownictwem prof. Henryka Fiedorowicza

- KCIKiS – Krajowe Centrum Inżynierii Kosmicznej i Satelitarnej – krajowy ośrodek badawczy (nauki techniczne), w fazie koncepcyjnej, projekt przygotowany wspólnie z Centrum Badań Kosmicznych PAN przez zespół w składzie: Mariusz Figurski, Janusz Bogusz i Marcin Szolucha – Centrum Geomatyki Stosowanej WAT; Marek Banaszkiwicz – CBK PAN; Anna Spadło – Dział Nauki WAT.

Nasza uczelnia uczestniczy także jako partner w kilku przedsięwzięciach uwzględnionych na PMDIB, a koordynowanych przez inne polskie instytucje naukowe, np. CePT – Centrum Badań Przedklinikcznych (Warszawski Uniwersytet Medyczny), CEZAMAT – Centrum Zaawansowanych Materiałów i Technologii (Politechnika Warszawska), 90 m Radioteleskop – Narodowe Centrum Radioastronomii i Technologii Kosmicznych (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu), EPOS – System Obserwacji Płyty Europejskiej (Instytut Geofizyki PAN w Warszawie).

Kolejną aktualizację mapy resort nauki chce ogłosić na przełomie lat 2016/2017. A jesienią tego roku MNiSW planuje organizację spotkania informacyjnego dla reprezentantów konsorcjów naukowych, których propozycje przedsięwzięć są obecne na PMDIB. Wydarzenie będzie w dużej mierze poświęcone kwestii finansowania infrastruktury badawczej ze środków europejskiej polityki spójności.

Pełna lista przedsięwzięć umieszczonych na Polskiej Mapie Drogowej Infrastruktury Badawczej znajduje się na stronie www.nauka.gov.pl. Uwzględnienie naszej uczelni na liście PMDIB stanowi atut w procesie pozyskiwania wsparcia finansowego inwestycji ze środków budżetowych lub unijnych.

Wiesław Grzegorzewski

Świętowaliśmy Dzień Wojska

14 sierpnia 2014 r., w obecności najwyższych władz Akademii i z pełnym ceremoniałem wojskowym, obchodziliśmy w naszej uczelni Święto Wojska Polskiego. Tradycyjnie, centralnym punktem uroczystości było wręczenie oficerom, podoficerom oraz pracownikom cywilnym WAT odznaczeń i medali przyznanych przez prezydenta RP i ministra obrony narodowej.

Decyzją prezydenta RP, za zasługi na rzecz obronności kraju, **Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski** otrzymał dr inż. Jan Matuszewski – zastępca dyrektora Instytutu Radioelektroniki Wydziału Elektroniki WAT. Wyróżnienie to dr Matuszewski odebrał z rąk Bronisława Komorowskiego podczas centralnych uroczystości Święta Wojska Polskiego, które odbyły się 15 sierpnia na dziedzińcu Pałacu Prezydenckiego.

Złotym Krzyżem Zasługi zostali odznaczeni: Stanisław Cudziło, Mariusz Józef Figurski, płk Krzysztof Kopczyński, Stanisław Popiel, płk Ryszard Szplet. **Srebrny Krzyż Zasługi** otrzymali: Władysława Bożena Gołąb, ppłk Jacek Jerzy Janiszewski, Wojciech Napadtek, Piotr Szczawiński, Adam Mieczysław Woźniak. **Brązowym Krzyżem Zasługi** zostali odznaczeni: Ewa Małgorzata Łakoma, mjr Paweł Józef Płatek, płk Dariusz Zalewski.

Wojskowy Krzyż Zasługi otrzymali ppłk Wojciech Furmanek i ppłk Andrzej Leszek Morka. **Lotniczy Krzyż Zasługi** otrzymał mjr Robert Rogólski.

Za długoletnią służbę, medalami złotymi zostali odznaczeni: Stanisław Konatowski, Tadeusz Marian Niezgoda, Marian Tadeusz Wnuk. **Medale srebrne** otrzyma-

li płk Adam Robert Bartnicki, mjr Marcin Bomba, ppłk Tomasz Muszyński, Paweł Janusz Ślaski. **Medalami brązowymi** zostali odznaczeni: kpt. Agnieszka Dąbrowska, mjr Wojciech Koperski, Jerzy Małachowski, ppłk Piotr Michał Sprawka, mjr Mariusz Świątek.

Decyzją ministra obrony narodowej, za długoletnią, wzorową służbę lub pracę w Wojsku Polskim, **medale Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny** otrzymali:

- **złote:** Krzysztof Bielec, ppłk Jarosław Czarnecki, Maria Długaszek, płk Sławomir Kądalski, Krzysztof Kępniak, ppłk Adam Kozakiewicz, st. Chor. Zbigniew Majewski, Irena Mazurek, Jadwiga Mierczyk, Leszek Nowosielski, płk Mateusz Pasternak, Wiesław Szczypiński, Paweł Ślaski, Ewa Wieczorek, Honorata Wyszyńska

- **srebrne:** ppłk Piotr Bawół, Małgorzata Brzezińska, ppłk Ryszard Chmielewski, Krzysztof Gieryń, mjr Michał Jaształ, ppłk Paweł Józwick, mjr Wojciech Koperski, Adam Kutyla, płk Jarosław Łazuka, kpt. Krzysztof Maślanka, Andrzej Młodzianko, chor. Tomasz Orzechowski, mjr Robert Paszkowski, mjr Robert Rogólski, Krzysztof Różyc, Hanna Tomaszewska, chor. Krzysztof Wielogórski, płk Jarosław Ziółkowski

- **brązowe:** Jakub Adamkiewicz, kpt. Anna Borucka, por. Witold Bużantowicz, Marek Cendrowicz, Elżbieta Cichomska, chor. Marek Cieśliński, Hanna Czajkowska, kpt. Jarosław Drąg, Krzysztof Dybicz, Katarzyna Głodowska, Katarzyna Gurmińska, chor. Krzysztof Kapiński, por. Rafa Kieliszek, por. Michał Panasiuk, mjr Paweł Płatek, Anna Romiszewska, Andrzej Smela, Grzegorz Szostak, por. Mieczysław Świętochowski, Joanna Świnoga, kpt. Kamil Waclawik, kpt. Leszek Wilk, kpt. Konrad Wójtowicz.

Decyzją ministra środowiska, **odznakę honorową za zasługi dla ochrony środowiska i gospodarki wodnej** otrzymał Stanisław Popiel.

W imieniu wszystkich wyróżnionych i odznaczonych głos zabrał płk Krzysztof Kopczyński, który podziękował kierownictwu Akademii za stworzenie doskonałych warunków do pracy, podnoszenia kwalifikacji i zdobywania kolejnych szlifów. *Jest dziś szczególnym honorem praca w WAT. Przyznane wyróżnienia i godności traktujemy również jako formę zobowiązania do dalszej wyteżonej pracy* – powiedział.

Nawiązując do historii Święta Wojska Polskiego, rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk podkreślił m.in.: (...) *Dzień Wojska Polskiego to szczególny dzień również współcześnie. Ta ilość przyznanych medali świadczy o tym, że Wojskowa Akademia Techniczna jest bardzo dobrze oceniana przez przełożonych. Wyróżnienia, które wręczyliśmy dziś w imieniu prezydenta RP i ministra obrony narodowej, pokazują naszą bardzo ważną rolę w systemie bezpieczeństwa państwa. To, że realizujemy wiele zadań, związanych nie tylko z kształceniem podchorążych ale też z bezpieczeństwem narodu jest oznaką, że jesteśmy postrzegani jako niezależne laboratorium armii, które przełożonym przedstawia jak najbardziej realne, wiarygodne informacje o zadaniach związanych z techniką wojskową. Serdecznie wszystkim dziękuję za cały rok wyteżonej pracy, za trud włożony w kształtowanie nowego oblicza uczelni. Życzę, aby kolejne miesiące przyniosły dużo satysfakcji z dobrze spełnionego obowiązku.*

**Elżbieta Dąbrowska
Grażyna Palczak**

Wyróżnieni złotymi medalami Za długoletnią służbę: prorektor ds. studentów WAT dr inż. Stanisław Konatowski i kierownik Katedry Mechaniki i Informatyki Stosowanej Wydziału Mechanicznego WAT prof. Tadeusz Marian Niezgoda

Wyróżnieni złotymi medalami Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny. Od lewej: Krzysztof Bielec, Maria Długaszek, płk Sławomir Kądalski, Irena Mazurek, Jadwiga Mierczyk, Leszek Nowosielski, Paweł Ślaski, Ewa Wieczorek, Honorata Wyszyńska

Z sukcesem na kieleckich targach

4 września 2014 r. w Kielcach zakończył się, trwający od 1 września, XXII Międzynarodowy Salon Przemysłu Obronnego. Wojskowa Akademia Techniczna z sukcesem promowała na nim swój potencjał oraz produkty – efekty prac zespołów naukowo-badawczych, stanowiące ofertę uczelni dla przemysłu.

Nasza Alma Mater dołożyła swoją cegiełkę do sukcesu firm wyróżnionych Nagrodą Prezydenta RP za produkt najlepiej służący podniesieniu poziomu bezpieczeństwa żołnierzy Sił Zbrojnych RP. Nagrodę tę otrzymały firmy Pimco Sp. z o.o. z Warszawy oraz TELDAT Sp. z o.o. Sp. k. z Bydgoszczy, które zostały nagrodzone za *Automatyczny sygnalizator skażeń Prometheus zintegrowany z Jaśminem – systemem systemów*.

Wspólnie z Fabryką Broni „Łucznik”-Radom Sp. z o.o. z Radomia zostaliśmy uhonorowani Nagrodą Specjalną Ministra Obrony Narodowej za 5,56 mm karabinek standardowy (podstawowy) i 5,56 mm karabinek reprezentacyjny Modułowego Systemu Broni Strzeleckiej kalibru 5,56 mm (MSBS-5,56) (więcej o nagrodzonych karabinkach na str. 24-26). Broń ta to owoc pracy zespołu naukowo-przemysłowego złożonego z pracowników FB „Łucznik”-Radom oraz naukowców z Instytutu Techniki Uzbrojenia Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT.

Naukowcy z naszej Alma Mater mieli też swój skromny udział w dwu z dziesięciu rozwiązań nagrodzonych DEFENDE-REM. To najbardziej pożądane trofeum kieleckich targów otrzymały PCO S.A. z Warszawy za *Stabilizowaną obserwacyjno-śledzącą głowicę optoelektroniczną GOC „NIKE”* oraz

Wojskowy Instytut Higieny i Epidemiologii za *Mobilne laboratorium do poboru próbek środowiskowych i identyfikacji zagrożeń biologicznych*.

Oprócz ww. nagrodzonych rozwiązań, Akademia zaprezentowała na XXII MSPO kilkanaście innych osiągnięć naukowo-badawczych opracowanych z myślą wdrożenia przez polski przemysł obronny. I tak, Instytut Optoelektroniki przedstawił swoje „sztandarowe” dwa lidary: do zdalnego wykrywania materiałów wybuchowych oraz do obrony przed bronią masowego rażenia, zwłaszcza tą najtańszą i możliwą do wykorzystania przez terrorystów, czyli bronią biologiczną.

Wydział Cybernetyki zaprezentował informatyczne nowości do efektywnego planowania i prowadzenia działań wojskowych, tj.: platformę tCOP-mCOP – system wspomaganie dowodzenia i dystrybucji jednolitego obrazu operacji oraz SWDT – Symulator Wariantów Działania Taktycznych. mCOP – dedykowany dla stanowisk dowodzenia wyższych szczebli – jest narzędziem pozwalającym na wizualizację aktualnej sytuacji taktycznej i automatyczny monitoring położenia geograficznego, dostarcza też elementy świadomości sytuacyjnej wykorzystując techniki rozszerzonej rzeczywistości. tCOP to interaktywny system do konstruk-

Za stworzenie Wydziału Logistyki, tygodnik „Profile” uhonorował naszą Akademię „Złotą kielnią”

cji zobrazowania COP (ang. *Common Operational Picture*) z przeznaczeniem dla centrów i stanowisk dowodzenia na rozmaitych szczeblach dowodzenia, zarówno operacyjnych, jak i taktycznych, zapewniając niezawodne mechanizmy planowania misji i wizualizacji aktualnej sytuacji pola walki. SWDT, jako konstruktywny symulator sztabowy szczebla taktycznego umożliwi symulacyjną weryfikację wariantów działania.

Wydział Elektroniki zademonstrował działanie i zastosowanie radaru szumowego, którego aplikacja do zastosowań wojskowych umożliwi „widzenie przez ścianę”.

Osiągnięcia naukowców z Wydziału Mechanicznego reprezentował projekt obrony aktywnej pojazdów przed pociskami przeciwpancernymi, jak np. wystrzelonymi z RPG-7. Instytut Budowy Maszyn WME na stoisku Inspektoratu Wsparcia zaprezentował robota ratowniczego Florian, opracowanego przy współudziale z WB Electronics S.A. i Hydromega Sp. z o.o., przeznaczonego do zadań ratowniczych w obszarach stwarzających duże zagrożenie dla życia i zdrowia człowieka, przy których wymagane są duże możliwości robocze i wysoka mobilność. Drugim prezentowanym robotem była zmodernizowana wersja Dromadera.

Na Wydziale Mechatroniki i Lotnictwa, oprócz nagrodzonych przez ministra obrony narodowej karabinków, zostały również opracowane dron, czyli bezałogowy statek powietrzny „Rybitwa” oraz miniwiropląt

w postaci demonstratorów technologii. Wśród eksponatów pochodzących z tego wydziału znalazł się także wskaźnik ledowy do trójwymiarowych zobrazowań sytuacyjnych, który w wielu przypadkach zastosowań wojskowych jest niezwykle pomocny.

Wydział Nowych Technologii i Chemii przywiózł do Kielc elementy wykonane ze stopów inżynierskich za pomocą laserowej techniki przyrostowej LENS, które charakteryzują się nowymi i unikalnymi właściwościami o bardzo szerokich zastosowaniach nie tylko w produktach wojskowych, ale i cywilnych.

Nowo utworzony Wydział Logistyki (szerzej o wydziale na str. 22-23) promował swoją ofertę edukacyjną oraz wydawniczą. Właśnie za utworzenie Wydziału Logistyki przypadła nam w udziale „Złota kielnia” – nagroda tygodnika „Profile”, którą otrzymaliśmy za stworzenie nowej podstawowej jednostki organizacyjnej.

Wiesław Grzegorzewski
Jerzy Markowski

Podczas MSPO 2014 rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk podpisał umowę powołującą do życia konsorcjum w składzie: Zakłady Mechaniczne Tarnów, PCO S.A., Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Centrum Techniki Morskiej oraz WAT, które zmodernizuje morskie zestawy przeciwlotnicze „Wróbel”

Czas pożegnania

12 września 2014 r. odbyła się w naszej uczelni uroczystość pożegnania wykładowcy, inicjatora i współorganizatora kursu „Standardization within NATO”, zastępcy dyrektora NATO Standardization Office (NSO) – Cesare Balducciego.

W obecności przedstawiciela dyrektora Wojskowego Centrum Jakości, Normalizacji i Kodyfikacji – szefa Oddziału Normalizacji WCJNiK płk. Piotra Ubysza, kierownictwa Akademii, dziekana Wydziału Logistyki, pracowników Instytutu Logistyki, uczestników XXII edycji kursu oraz zaproszonych gości, rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk wręczył Cesare Balducciemu statuetkę pamiątkową uczelni i podziękował za długoletnią, owocną współpracę.

Płk Piotr Ubysz odczytał list gratulacyjny dyrektora WCJNiK skierowany do Cesare Balducciego oraz wręczył mu dołączony upominek – orła Ministerstwa Obrony Narodowej.

Cesare Balducci w serdecznych słowach podsumował dziesięć lat współpracy z Wojskową Akademią Techniczną w ramach prowadzonego kursu. Osobiście zwrócił się też do kilku zebranych osób z podziękowaniami za dobrą współpracę. Zgodnie z naszą

uczelnianą tradycją, wpiisał się do Księgi Pamiątkowej WAT.

Międzynarodowy kurs „Standardization within NATO” realizowany jest w Wojskowej Akademii Technicznej przez Instytut Logistyki od roku 2004. Od tego czasu cieszy się nieustannie zainteresowaniem międzynarodowych instytucji odpowiedzialnych za standaryzację w ramach Sojuszu Północnoatlantyckiego, jak również krajów partnerskich NATO.

Więcej o XXII edycji kursu w kolejnym, tj. październikowym numerze „Głosu Akademickiego”.

Wiesław Grzegorzewski

Cesare Balducci przez dziesięć lat współpracował z Wojskową Akademią Techniczną

Jubileusz płk. w st. spocz. dr. inż. Wojciecha Kocańdy

6 lipca 2014 r. jubileusz 70. urodzin obchodził płk w st. spocz. dr. inż. Wojciech Kocańda – wieloletni zasłużony pracownik naukowo-dydaktyczny WAT.

Dr inż. Wojciech Kocańda ur. się w 1944 r. na Mazowszu. W 1962 r. zdał egzaminy wstępne do Wojskowej Akademii Technicznej i po rocznej zasadniczej służbie wojskowej rozpoczął studia w WAT na Wydziale Elektroradiotechnicznym (obecnie Elektroniki). Po obronie (z wyróżnieniem) pracy magisterskiej w lipcu 1968 r. uzyskał tytuł mgr. inż. radioelektronika. We wrześniu tego roku został skierowany na praktykę dowódczą w Powidzu na stanowisku dowódcy r/lok. systemu lądowania. Od grudnia 1969 r. do sierpnia 2014 r. nieprzerwanie pracował w WAT. W latach 1969-1980 asystent, st. asystent i wykładowca w Instytucie Radiolokacji Wydziału Elektroniki, od 1985 r. adiunkt – kierownik Zakładu Radiolokacji, od 1991 r. z-ca szefa Instytutu Radiolokacji, od lutego 1993 r. do 31.12.2001 r. z-ca komendanta (prodziekan) Wydziału Elektroniki ds. dydaktyczno-naukowych, następnie do 6.07.2002 r. szef Oddziału Kształcenia WAT. Po przeniesieniu do rezerwy pełnił funkcje: pełnomocnika prorektora ds. kształcenia (w obszarze spraw studenckich), dyrektora Biura (kierownika Działu) Spraw Studenckich. Od 26.02.2007 r. pełnomocnik rektora ds. studenckich. Od 1.09.2012 r. na stanowisku głównego specjalisty w pionie prorektora ds. studenckich.

Specjalista w zakresie badań właściwości sygnałów i urządzeń radiolokacyjnych oraz urządzeń symulacyjno-treningowych. W ramach działalności naukowo-badawczej kierował m.in. badaniem statystycznych właściwości sygnałów radarowych w celu optymalizacji struktur obróbki sygnałów we współczesnych stacjach radiolokacyjnych. Uczestniczył w opracowaniu (dla przemysłu obronnego i gospodarki narodowej): nowoczesnych metod przetwarzania sygnałów w wielokanałowym radarze wielofunkcyjnym; modeli sygnałów radiolokacyjnych i układów ich obróbki do badania właściwości tych układów; oceny merytorycznej symulatora sytuacji radioelektronicznej. Wyniki tych prac stanowiły przyczynek do rozwoju krajowych technik i technologii urządzeń i systemów radarowych.

Współautor 6 patentów. Za działalność w tym obszarze wyróżniony Nagrodami: Państwową II stopnia (zespołowa); Ministra Obrony Narodowej I stopnia; Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki; Głównego Inspektora Techniki WP; kilkakrotnie

W dowód uznania, płk w st. spocz. dr. inż. Wojciech Kocańda otrzymał od rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka pamiątkowy ryngraf naszej uczelni

rektora WAT i dziekana Wydziału Elektroniki. Autor lub współautor kilkunastu artykułów i 30 referatów na krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych oraz ponad 50 jawnych i niejawnych opracowań z prowadzonych na potrzeby wojska prac.

Aktywnie uczestniczył w procesie dydaktycznym. W latach 1991-1993 opracował programy studiów podyplomowych w zakresie radiolokacji oraz systemów rozpoznania i walki radioelektronicznej, współtworzył programy studiów magisterskich. W latach 1993-1994 współtworzył nowy model oraz programy studiów dwustopniowych. Prowadził wykłady i ćwiczenia na studiach inżynierskich, magisterskich i podyplomowych (ponad 6000 godz.). Promotor 34 prac dyplomowych, w tym 3 obronionych z wyróżnieniem, opiekun 4 studentów indywidualnych (2 zostało profesorami), autor lub współautor 7 skryptów akademickich.

Wyróżniony tytułem „Zasłużony Nauczyciel Akademicki WAT”, medalami: „Komisji Edukacji Narodowej” i „Za szczególne zasługi dla rozwoju Wojskowego Szkolnictwa Zawodowego” oraz nagrodami rektorskimi i dziekańskimi.

Po 2002 r. – kiedy na stacjonarne studia w WAT zostali przyjęci studenci cywilni – aktywnie pracował nad wdrożeniem zasad integracji słuchaczy wojskowych i studentów cywilnych. Za współpracę z młodzieżą uzyskał miano Maryjana`2009 (Najlepszego Przyjaciela wszystkich studentów i doktorantów naszej uczelni). Z okazji 10-lecia Samorządu Studenckiego WAT, w 2012 r. wyróżniony „Za aktywne działania na rzecz rozwoju samorządności studenckiej WAT, ruchu naukowego, kultury oraz budowania pozytywnego wizerunku studenta WAT”.

Współtwórca i główny organizator cyklicznej Międzynarodowej Konferencji Studentów i Młodych Pracowników Nauki SECON, członek komitetów programowych 6 konferencji międzynarodowych i 14 krajowych. Aktywnie promował osiągnięcia WAT w kraju i za granicą. Był członkiem Rady Naukowej Wyższej Oficerskiej Szkoły Wojsk Radiotechnicznych, zastępcą przewodniczącego Rady Wydziału Elektroniki WAT, członkiem Sekcji Mikrofal Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN, zastępcą przewodniczącego ds. AES w Zarządzie IEEE AP/AES/MTT (Poland Section). Aktywny członek SEP: wieloletni wiceprezes Oddziału Elektroniki, Informatyki, Telekomunikacji SEP, członek Centralnej Komisji Młodzieży i Studentów SEP. Od 1994 r. członek AFCEA.

Za zasługi dla rozwoju systemu obronnego państwa, gospodarki narodowej i współpracy z zagranicą w dziedzinie nauki i kształcenia kadr oraz działalność na rzecz szkolnictwa wojskowego odznaczony: Krzyżami Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, medalami: złotym, srebrnym i brązowym „Za Zasługi dla Obronności Kraju” i „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny”. Uehonorowany złotym medalem „Za zasługi dla Wojskowej Akademii Technicznej” oraz medalami im. prof.: J. Groszkowskiego, S. Fryzego, M. Pożaryskiego, M. Doliwo-Dobrowolskiego, P.J. Nowackiego, dr. J. Moskwy; odznakami: „Zasłużony dla łączności” (złota), „Za zasługi dla rozwoju przemysłu maszynowego” (srebrna i złota), Honorową SEP (srebrna i złota) oraz NOT (srebrna i złota).

Elżbieta Dąbrowska

Jubileusz płk w st. spocz. prof. Jana Figurskiego

6 sierpnia 2014 r. jubileusz 75. urodzin obchodził płk w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jan Figurski – wieloletni zasłużony pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Logistyki Wydziału Mechanicznego WAT.

W 1966 r., po ukończeniu studiów na Wydziale Elektromechanicznym Uzbrojenia WAT, ppor. mgr inż. Jan Figurski został skierowany do jednostki raketowej w Orzyszu. Został włączony w proces kształcenia specjalistów raketowych oraz podnoszenia gotowości operacyjnej brygady raketowej. Na potrzeby dydaktyczne opracował wówczas wymagane instrukcje kształcenia z obszaru napędu rakiet i systemu przygotowywania ich do eksploatacji. Z tego obszaru zgłosił kilka wniosków racjonalizatorskich, które usprawniły proces dydaktyczny. Został członkiem nieetatowej grupy kontrolnej, zadaniem której było przygotowanie brygad rakietowych Sił Zbrojnych RP do strzelań bojowych na poligonach poza granicami kraju.

W 1972 r. służbowo przeniesiony do Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia w Zielonce k/Warszawy na stanowisko kierownika pracowni, później kierownika Zakładu Eksploatacji Sprzętu Uzbrojenia. Podczas pracy w Instytucie aktywnie włączył się w realizację procesu badawczo-rozwojowego z ukierunkowaniem na wdrożenia. Kierował opracowaniem i wdrożeniem 4 programów, 2 z nich dotyczą opracowania norm należności części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych dla sprzętu uzbrojenia i elektroniki. Kolejne programy to opracowanie informatycznego systemu kierowania procesami eksploatacji sprzętu uzbrojenia i elektroniki oraz opracowanie koncepcji oceny stanu technicznego środków bojowych będących w eksploatacji. Wymienione programy w postaci modelowej zostały wdrożone do praktyki. Metodyka oceny środków bojowych została dodatkowo wykorzystana w procesie oceny amunicji po długoletnim składowaniu.

W 1976 r. na Wydziale Elektromechanicznym Uzbrojenia WAT broni rozprawę doktorską. W tym czasie, oprócz działalności naukowo-badawczej, organizuje na poligonie w Zielonce wystawę sprzętu wojskowego produkowanego przez Krajowy Przemysł Obronny. W 1981 r. w Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej broni rozprawę habilitacyjną z obszaru wyznaczania i utrzymywania gotowości operacyjnej parku maszynowego. Po obronie zostaje służbowo przeniesiony do pracy w Szefostwie Badań i Rozwoju Techniki Wojskowej na stanowisko zastępcy szefa.

W dowód uznania, płk w st. spocz. prof. Jan Figurski otrzymał od rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka pamiątkowy ryngraf naszej uczelni

Kieruje wówczas realizacją programów badawczych oraz przewodniczy komisjom przetargowym. Z udziałem krajowego przemysłu obronnego powstają prototyp i konstrukcja kołowego transportera opancerzonego, wersja wdrożeniowa samolotu szkolno-bojowego „Iryda” i wielozadaniowego „Skorpion”. Z obszaru artylerii powstaje konstrukcja zestawu raketowo-artyleryjского „Loara”. System łączności pozyskał w tym czasie radiostacje taktyczne PR-4G, które aktualnie są produkowane w zakładach specjalistycznych. Podejmuje opracowanie koncepcji konsolidacji zaplecza badawczo-rozwojowego wojska. W 1990 r. zostaje profesorem nauk technicznych.

Organizator wielu konferencji naukowych o zasięgu krajowym i zagranicznym. Autor 5 monografii z cyklu „Ekonomika logistyki” oraz ponad 200 artykułów w czasopismach krajowych i zagranicznych. Recenzent rozpraw habilitacyjnych, promotor 8 rozpraw doktorskich. Opiniował wnioski składane do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Przewodniczył Radom Naukowym w Wojskowym Instytucie Technicznym Uzbrojenia oraz Wojskowym Instytucie Chemii i Radiometrii.

W 1997 r. płk prof. dr hab. inż. Jan Figurski przechodzi na emeryturę i podejmuje pracę w Instytucie Pojazdów Mechanicznych i Transportu Wydziału Mechanicznego WAT. Zostaje kierownikiem Zakładu Eksploatacji. Włącza się w realizację procesu dydaktycznego z obszaru doskonalenia procesu obsługowo-naprawczego sprzętu wojskowego. Kieruje realizacją pracy naukowo-badawczej finansowanej przez Komitet Badań Naukowych z obszaru modernizacji uzbrojenia

i techniki wojskowej (rezultaty pracy wdrożono do praktyki modernizacyjnej).

Koordynuje również realizację pakietu projektów celowych dotyczących modernizacji systemu raketowego BM-21. Koncepcja modernizacji została opracowana przez specjalistów Wydziału Mechanicznego WAT, Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, WVB Electronics i Zakładów Mechanicznych w Starachowicach i w Jelczu. Prototyp i proces wdrożeniowy zostały zrealizowane przez Hutę Stalowa Wola. Opracowany, zmodernizowany system raketowy został wdrożony do wojsk i funkcjonuje pod kryptonimem „Langusta”.

Pogłębia realizację procesu dydaktycznego, zostaje kierownikiem Katedry Logistyki, a następnie Instytutu Logistyki Wydziału Mechanicznego WAT. Koordynuje opracowanie programów kształcenia na studiach pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia. Rozwija proces kształcenia oficerów na kursach specjalistycznych i desygnowanych przez NATO.

Prowadzi zajęcia w pełnym wymiarze dydaktycznym, jest kierownikiem kilkudziesięciu prac dyplomowych, opiekuje się studentami na studiach trzeciego stopnia. Przewodniczy komisji Rady Wydziału Mechanicznego ds. kształcenia. Jest przewodniczącym Krajowej Sekcji Techniki Uzbrojenia SIMP.

Zasłużony nauczyciel akademicki WAT. Odznaczony medalem Komisji Edukacji Narodowej, odznaczeniami resortowymi oraz Krzyżami Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Aktualnie pracuje w Wydziale Logistyki na stanowisku profesora zwyczajnego.

Elżbieta Dąbrowska

Nauka, pasja, młodość

Twórcze rozwiązywanie problemów, nieustające poszukiwanie, studiowanie najnowszej literatury tematu, prowadzenie własnych doświadczeń, udział w olimpiadach i konkursach z własnymi projektami – tak można w wielkim skrócie scharakteryzować bardzo młodych pasjonatów nauki, którzy zdobywają laury w kraju i na świecie. Wspierani przez swoich nauczycieli-mentorów, otoczeni opieką fundacji promujących młode talenty, mają możliwość rozwijać swoje zainteresowania naukowe i nierzadko spełniać związane z nimi marzenia.

15 lipca br., z pomocą Fundacji Zaawansowanych Technologii i Wojskowej Akademii Technicznej, spełniło się marzenie Natalii Wroniewicz, licealistki XXXII Liceum Ogólnokształcącego Dwujęzycznego im. M. Kopernika w Warszawie, która aktualnie prowadzi własny projekt startujący w konkursie naukowym E(x)plory- pod nazwą: „Stwórz swój ciekły kryształ i zmieniaj świat jak Czochralski”, i która w uznaniu dokonań naukowych i autorytetu prof. Romana Dąbrowskiego z Wydziału Nowych Technologii i Chemii, pragnęła spotkać się osobiście i porozmawiać z Profesorem.

Podczas wizyty w WAT Natalia uczestniczyła w przeprowadzonym przez prof. Romana Dąbrowskiego pokazie z ciekłymi kryształami, którymi się tak pasjonuje...

Natalia Wroniewicz prowadzi własny projekt startujący w konkursie naukowym E(x)plory pod nazwą „Stwórz swój ciekły kryształ i zmieniaj świat jak Czochralski”

Pan prof. Dąbrowski jest znanym i cenionym naukowcem zajmującym się ciekłymi kryształami, dlatego praca pod jego kierunkiem najbardziej pomogłaby mi rozwinąć się w dziedzinie moich zainteresowań. W WAT znajduje się również jedno z najlepszych laboratoriów zajmujących się ciekłymi kryształami w Europie – napisała Natalia w ankiecie do wspomnianej wyżej fundacji, aplikując o staż naukowo-rozwojowy.

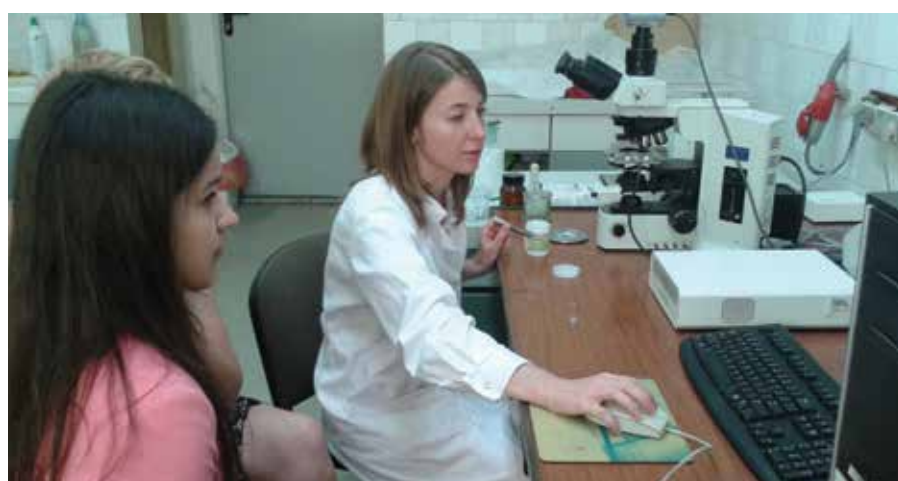
Na spotkanie do Wojskowej Akademii Technicznej Natalia Wroniewicz przyjechała z dyrektor Fundacji Zaawansowanych Technologii Joanną Gogolińską. Obydwie panie serdecznie powitał kierownik Zakładu Chemii WTC prof. Roman Dąbrowski. Potencjał Zakładu Chemii i należące do niego laboratoria wywarły na Natalii ogromne wrażenie. Natalia uczestniczyła w przeprowadzonym specjalnie na tę okazję pokazie z ciekłymi kryształami, którymi się tak pasjonuje. Miała możliwość zwiedzić wszystkie laboratoria, przyrzeć się prowadzonym tam badaniom a także poznać współpracowników zespołu prof. Dąbrowskiego. Opowiedziała również o swoim projekcie, oczekiwaniach i planach na przyszłość. Jednym z jej marzeń jest

staż naukowo-rozwojowy w naszej uczelni, o którego odbycie w trakcie wakacji Natalia się właśnie ubiega.

Maksyma Alberta Einsteina: „Formułowanie problemu jest częściej ważniejsze od jego rozwiązania, które może być wynikiem matematycznych lub doświadczalnych technik. Uświadomienie sobie nowych pytań i nowych możliwości, postrzeganie starych problemów z nowego punktu widzenia wymaga twórczej wyobraźni” celnie określa drogę, jaką kroczą wszyscy, którzy zarówno w nauce, jak i w życiu, dokonali rzeczy wielkich. Niech sprawdzi się i w tym przypadku.

Konkurs Naukowy E(x)plory jest skierowany do osób w wieku 14-20 lat. Pozwala młodzieży tworzyć projekty naukowe, rozwijać swoje zainteresowania i poszerzać wiedzę. Z roku na rok liczba zgłoszeń rośnie. Podczas trzech dotychczasowych edycji w konkursie wzięło udział ponad 500 młodych naukowców, a najlepsi z nich z sukcesami reprezentowali Polskę na najważniejszych zagranicznych konkursach naukowych.

Grażyna Palczak

... zwiedziła też laboratoria Wydziału Nowych Technologii i Chemii, przyjrzała się prowadzonym tam badaniom, poznała współpracowników zespołu prof. Romana Dąbrowskiego

Sukces studentów WCY w konkursie firmy Huawei

17 lipca 2014 r. w siedzibie Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji odbyło się wręczenie nagród laureatom konkursu technologicznego zorganizowanego przez firmę Huawei Polska pod nazwą „Huawei Telecom Seeds for the Future”. W dziesiętce laureatów konkursu przeprowadzonego w pięciu uczelniach technicznych w Polsce znalazło się dwóch studentów Wydziału Cybernetyki WAT: sierż. pchor. Dawid Bugajewski i Grzegorz Bakalarczuk.

Sierż. pchor. Dawid Bugajewski został nagrodzony za pracę pt.: „mCOP – Mobile Common Operational Picture Toolkit”, wykonaną pod kierunkiem mjr. dr. inż. Mariusza Chmielewskiego z Instytutu Systemów Informatycznych. Grzegorza Bakalarczuka nagrodzono za pracę pt. „Projekt i implementacja systemu analizującego naruszenia polityki bezpieczeństwa sieci LAN” zrealizowaną pod kierunkiem mjr. dr. inż. Zbigniewa Świerczyńskiego z Instytutu Teleinformatyki i Automatyki.

Międzynarodowy Program Huawei „Telecom Seeds for the Future” ma na celu rozwój innowacji oraz umożliwienie studentom i absolwentom dostępu do praktycznej wiedzy o najnowszych rozwiązaniach ICT. W Polsce w tegorocznej edycji programu wzięło udział pięć polskich uczelni technicznych: Politechnika Warszawska, Politechnika Wrocławska, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, Polsko-Japońska Wyższa Szkoła Technik Komputerowych w Warszawie oraz Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie.

W skład komisji konkursowej, która oceniała prace w WAT wchodził: dr hab. inż. Bolesław Szafranski, prof. WAT – przewodniczący komisji konkursowej, dr hab. inż. Zbigniew Tarapata, prof. WAT – dyrektor Instytutu Systemów Informatycznych WCY WAT, dr inż. Janusz Furtak – dyrektor Instytutu Teleinformatyki i Automatyki WCY WAT, mjr dr inż. Mariusz Chmielewski (ISI), mjr dr inż. Zbigniew Świerczyński (ITA).

Nagrody w MAiC wręczali: minister administracji i cyfryzacji Rafał Trzaskowski oraz dyrektor generalny Huawei Polska Owen Ou. Nagrodzeni studenci wyjechali w sierpniu br. do Chin na dwutygodniowe warsztaty naukowe zorganizowane i sponsorowane przez firmę Huawei. Będą też mieli możliwość rozwoju zawodowego w Huawei Polska.

Sierż. pchor. Dawid Bugajewski

Grzegorz Bakalarczuk

Tegoroczni laureaci konkursu firmy Huawei na zdj. z ministrem administracji i cyfryzacji Rafałem Trzaskowskim i dyrektorem generalnym Huawei Polska Owenem Ou

Dr inż. Przemysław Zagrajek „Liderem nauki”

Pod koniec lipca br. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju ogłosiło wyniki 5. edycji programu „Lider” – dedykowanego dla młodych naukowców, którzy nie ukończyli 35. roku życia. W gronie 36 laureatów, którzy otrzymają środki na swoje nowatorskie projekty naukowe oraz szansę, by mimo młodego wieku zarządzać zespołem badawczym, znalazł się pracownik Instytutu Optoelektroniki WAT – dr inż. Przemysław Zagrajek.

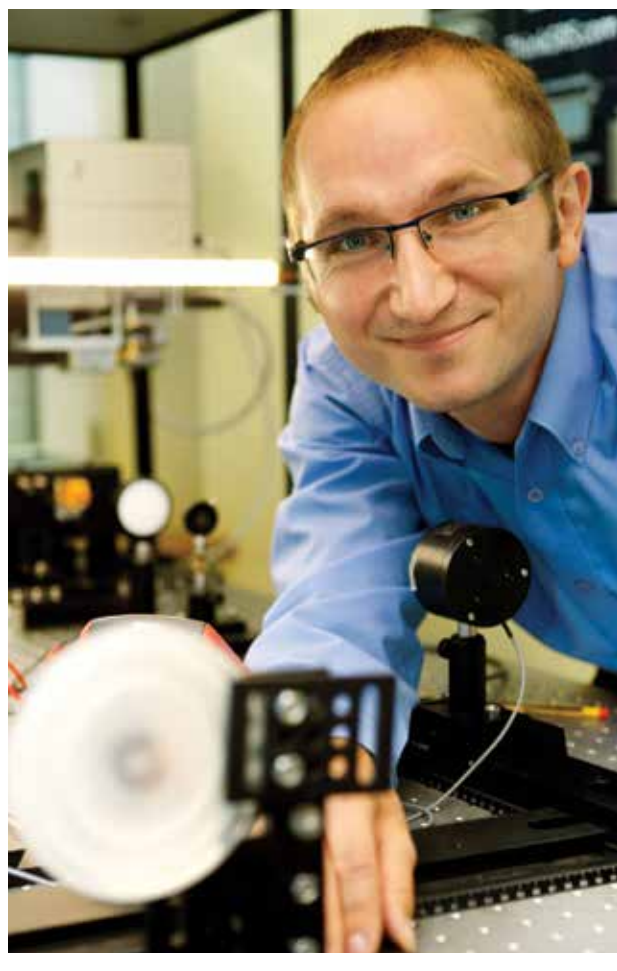
W tegorocznej edycji konkursu „Lider” konkurencja była dość duża, ponieważ o dofinansowanie swoich projektów ubiegało się 240 młodych naukowców z uczelni z całego kraju. Rywalizując w konkursie, musieli wykazać się przygotowaniem do podjęcia samodzielnej realizacji projektu, który znajdzie zastosowanie w praktyce. Autorzy 74 najwyższej ocenionych wniosków wzięli udział w rozmowach kwalifikacyjnych, podczas których mieli za zadanie przekonać grono wybitnych ekspertów o znaczeniu zaproponowanego rozwiązania dla nauki i gospodarki. Ostatecznie zakwalifikowano 36 wniosków.

Nagrodzony projekt dr inż. Przemysława Zagrajka „Detektory promieniowania THz wytworzone z wykorzystaniem tranzystorów polowych do zastosowania w komunikacji bezprzewodowej” ma na celu opracowanie, wykonanie i przetestowanie detektora promieniowania dla pasma THz. Elementem kluczowym detektora jest tranzystor polowy (FET). Jest on wyposażony w antenę planarną i zintegrowany z niskoszumnym wzmacniaczem. Zakłada się, że detektor – ze względu na swój charakter pracy – będzie nadawał się do zastosowania w bezprzewodowej komunikacji. Zostanie zaproponowany zestaw testów określających jego parametry pracy. Projektowane narzędzie może znaleźć zastosowanie przy przesyłaniu danych między urządzeniami elektronicznymi w usługach takich jak płatności zbliżeniowe, przesyłanie obrazu na niewielkie odległości, zwiększenie przepustowości sieci bezprzewodowej, itp.

Warto wspomnieć, że niemal w każdej edycji konkursu „Lider” laureaci pochodzą z naszej Akademii. W I edycji laureatem został mjr dr inż. Jacek Świdorski (IOE WAT), w III edycji – mjr dr inż. Piotr Nyga (IOE WAT), w IV edycji – mjr dr hab. inż. Przemysław Wachulak (IOE WAT), dr inż. Grzegorz Bieszczad (IOE WAT) oraz mgr inż. Arkadiusz Rubiec (WME WAT). Tradycję w zdobywaniu zaszczytnego tytułu przez naszych młodych naukowców podtrzymał

w tym roku dr inż. Przemysław Zagrajek.

Dr inż. Przemysław Zagrajek jest absolwentem Wydziału Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej Politechniki Warszawskiej. Pracę magisterską (dotyczącą tunelowania spinowo spolaryzowanych elektronów przez druty i kropki kwantowe), napisaną pod opieką prof. dr hab. Renaty Świrko-wicz, obronił w 2004 r. W latach 2004-2008 odbył studia doktoranckie w Instytucie Fizyki PAN. Promotorem jego pracy doktorskiej był dr hab. Jerzy Wróbel. Podczas doktoratu zajmował się spektroskopią szumu śrutowego w nanostrukturach półprzewodnikowych. Doświadczenia w badaniach nanostruktur półprzewodnikowych i detektorów promieniowania THz nabrał podczas staży i współpracy zagranicznej m.in. w Submicron Braun Center, Weizmann Institute of Science w Izraelu, Nanophysics & Nanotechnology group at Royal Holloway University of London oraz wielu szkoleń m.in. 2nd NTT BRL-School in Fuji -Transport Properties In Quantum Nanostructures, Fujiyoshida, Japonia. Od 2008 r. jest pracownikiem Instytutu Optoelektroniki WAT: początkowo zatrudniony jako starszy inżynier, następnie asystent, obecnie na stanowisku adiunkta. Jest współautorem 20 publikacji naukowych. W trakcie swojej kariery naukowej był opiekunem pracy licencjackiej na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym UKSW, a także pracy magisterskiej w Instytucie Optoelektroniki WAT. W Zakładzie Systemów Optoelektronicznych IOE zajmuje się badaniami źródeł i detektorów promieniowania terahercowego. W dziedzinie tej prowadzi współpracę badawczą zarówno z ośrodkami krajowymi (Politechnika Warszawska, Uniwersytet Warszawski, Instytut Technologii Elektronowej, Instytut Wysokich Ciśnień PAN), jak i zagranicznymi (Universite Montpellier2, Universitat de Valencia, CAE Leti). Wraz z prof. dr. hab. inż. Mieczysławem Szustakowskim, w którego zespole pracuje, jest współautorem wnio-

sku „Aktywny sub-THz skaner 3D do zastosowań antyterrorystycznych” w Programie Badań Stosowanych, który w sierpniu tego roku uzyskał finansowanie z NCBiR i będzie realizowany w latach 2015-2017. Jako pracownik Wojskowej Akademii Technicznej brał udział w realizacji siedmiu projektów badawczych, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, dotyczących promieniowania terahercowego oraz bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej. Od 01.11.2012 r. kieruje pracami w WAT nad projektem PBSI/A9/11/2012 „Wielopikselowy detektor promieniowania THz zrealizowany z wykorzystaniem selektywnych tranzystorów MOS i jego zastosowanie w biologii, medycynie i systemach bezpieczeństwa” finansowanym przez NCBiR. Od 01.01.2013 r. jest kierownikiem projektu pt. „Badanie tranzystorów typu FET pracujących jako detektory promieniowania THz oraz wykorzystanie ich do obrazowania” realizowanych wspólnie z Laboratoire Charles Coulomb, Universite Montpellier 2 & CNRS we Francji w ramach Programu Działań Zintegrowanych POLO-NIUM. Czas wolny przeznaczona na swoje hobby – żeglarstwo i turystykę górską.

Ewa Jankiewicz

Nominacje profesorskie

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2014 r., prezydent RP Bronisław Komorowski nadał dr. hab. inż. Przemysławowi Rokicie, prof. nadzw. Wydziału Cybernetyki WAT, tytuł profesora nauk technicznych.

Profesor Przemysław Rokita pracuje w Wojskowej Akademii Technicznej od 2001 r. Jest absolwentem Wydziału Elektroniki Politechniki Warszawskiej – studia na kierunku informatyka ukończył w 1985 r. Jeszcze przed ukończeniem studiów, w 1984 r., rozpoczął pracę w Instytucie Informatyki PW, początkowo jako stażysta, potem jako asystent. W latach 1989-1991 odszedł z Politechniki i pracował jako programista, projektant oprogramowania i kierownik zespołu w dziale oprogramowania eksportowego przedsiębiorstwa zagranicznego Karen – filii amerykańskiej firmy Logical Design Works z Krzemowej Doliny w Kalifornii.

W październiku 1991 r. wrócił do pracy w Instytucie Informatyki PW. W czerwcu 1993 r. Rada Wydziału Elektroniki PW nadała Mu stopień doktora nauk technicznych w dziedzinie informatyki. Od lutego do maja 1995 r. pracował w Imperial College of Science, Technology & Medicine w Londynie. Od września 1995 r. do września 1996 r. pracował jako visiting scientist w Hiroshima Prefectural University i Hiroshima Institute of Technology w Japonii. Od września 1998 r. do września 1999 r. pracował jako visiting researcher w University of Aizu w Japonii. W 2000 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dziedzinie informatyki na Wydziale Elektroniki i Technik Informacyjnych PW. Od grudnia 2001 r. jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Informatyki PW – obecnie jest kierownikiem Zakładu Grafiki Komputerowej. Od lutego do maja 2002 r. pracował jako visiting professor w Zakładzie Grafiki Komputerowej Instytutu Maxa Plancka w Saarbrücken w Niemczech.

W październiku 2001 r. podjął pracę w Centrum Wizualizacji i Symulacji Wydziału Cybernetyki WAT, gdzie jest zatrudniony do dziś, aktualnie na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Matematyki i Kryptologii. Zatrudnienie w WAT pozwoliło Mu na rozszerzenie działalności naukowej. W 2001 r. Centrum Wizualizacji i Symulacji WAT było jednym z najlepiej wyposażonych sprzętowo ośrodków w kraju, dysponowało m.in. unikalnym komputerem Onyx SGI, pozwalającym na zaawansowane prace nad grafiką komputerową czasu rzeczywistego. Owoce pracy naukowej prof. P. Rokity

w WAT są m.in. 2 obronione prace doktorskie, w tym 1 z wyróżnieniem. Poza doktoratami, wypromował w PW oraz WAT kilkadziesiąt prac magisterskich i inżynierskich. Przygotował i prowadził wykłady m.in. z cyfrowego przetwarzania obrazów, rozpoznawania obrazów, grafiki komputerowej. Jego praca dydaktyczna została doceniona przez studentów: dwukrotnie – w 2005 r. i 2006 r. został laureatem konkursu „Złotej Kredy” organizowanego przez Wydziałową Radę Samorządu WEIT PW i otrzymał tytuł najlepszego wykładowcy.

Profesor P. Rokita jest autorem kilkudziesięciu prac naukowych o zasięgu światowym. Publikował m.in. w renomowanych czasopismach naukowych takich jak: *IEEE Transactions on Visualization and Computer Graphics*, *IEEE Computer Graphics and Applications*, *Computers and Graphics* (Elsevier), *Real-Time Imaging Journal* (Academic Press), *Computer Networks* (Elsevier), *Opto-Electronics Review* (Springer), *The Visual Computer* (Springer), *Journal of Graphics Tools* (ACM). Jego prace są wielokrotnie cytowane: wg *Google Scholar* liczba cytowań wynosi 247 a indeks Hirscha 7; wg *Web of Science* liczba cytowań (bez autocytowań) wynosi 66 a indeks Hirscha 4. Brał czynny udział w wielu projektach w kraju i za granicą. Był kierownikiem w 5 krajowych projektach badawczych: 2 dla MNiSW, 2 dla NCBiR oraz 1 dla firmy Samsung Electronics współfinansowanego przez PARP. Większość wyników tych projektów została wdrożona. Jest ekspertem i recenzentem, m.in. MNiSW, NCBiR, NCN.

Główny nurt pracy badawczej prof. Przemysława Rokity stanowią zastosowania algorytmów cyfrowego przetwarzania obrazów w grafice komputerowej. Zaproponowane przez Niego nowatorskie podejście do fundamentalnych algorytmów grafiki komputerowej, wykorzystujące metody cyfrowego przetwarzania obrazów, otworzyło nowe drogi w grafice komputerowej. Wykazanie i wskazanie w Jego pracach możliwości połączenia odrębnie wcześniej traktowanych dziedzin cyfrowego przetwarzania obrazów i grafiki komputerowej otworzyło nową, bardzo owocną drogę rozwoju w generacji obrazów metodami grafiki komputerowej.

W początkach Jego prac takie podejście praktycznie było niespotykane w literaturze. Obecnie, np. na flagowej konferencji grafiki komputerowej ACM SIGGRAPH, temu podejściu poświęcany jest odrębny wątek konferencji. Zaproponowane przez Niego algorytmy są powszechnie wykorzystywane do realistycznej wizualizacji w symulatorach, grach, wirtualnych studiach telewizyjnych, oprogramowaniu CAD 3D wspomagającym projektowanie architektoniczne.

Drugim bardzo ważnym wątkiem w pracach prof. P. Rokity jest zastosowanie modeli percepcyjnych w algorytmach grafiki komputerowej i cyfrowego przetwarzania obrazów. Wiedza o ograniczeniach i zjawiskach zachodzących przy percepcji wzrokowej, takich jak np. ograniczona zdolność detekcji kontrastu, ograniczona rozdzielczość przestrzenna, ograniczona rozdzielczość czasowa, zjawiska maskowania, zjawiska entoptyczne, pozwala na uzyskanie nowych, lepszych rozwiązań w kontekście syntezy i przetwarzania obrazów cyfrowych. Ogólnie zastosowanie odpowiednich modeli percepcji wzrokowej pozwala na uzyskiwanie obrazów o wyższej jakości przy mniejszych nakładach obliczeniowych. Prof. Przemysław Rokita jest światowej klasy specjalistą w tej dziedzinie, świadczy o tym np. zaproszenie Go w grudniu 2012 r. przez firmę Samsung do przeprowadzenia wykładów na ten temat w Samsung Advanced Technology Training Institute w Korei.

Elżbieta Dąbrowska

Wydział Logistyki stał się faktem...

Zgodnie z Zarządzeniem nr 18/RKR/2014 Rektora Wojskowej Akademii Technicznej z dnia 28 maja 2014 r., z dniem 1 września 2014 r. rozpoczął działalność Wydział Logistyki.

Wydział Logistyki jest kontynuatorem tradycji i dorobku:

- Instytutu Systemów Zabezpieczenia Technicznego Wojsk, powołanego 15 grudnia 1974 r., który przejął rolę koordynatora szkolenia taktyczno-technicznego w WAT oraz organizatora i głównego realizatora kształcenia podyplomowego i szkolenia kursowego kierowniczej kadry technicznej Sił Zbrojnych RP
- Instytutu Logistyki, przekształconego w roku 1993 z Instytutu Systemów Zabezpieczenia Technicznego Wojsk
- Instytutu Automatyzacji Systemów Dowodzenia i Logistyki, który w roku 2003 stał się jednym z trzech instytutów nowo utworzonego Wydziału Techniki Wojskowej, a następnie od roku 2004 Instytutu Logistyki Systemów Dowodzenia i Wsparcia
- Katedry Logistyki (2006) i Instytutu Logistyki Wydziału Mechanicznego (2012).

Główne cele Wydziału Logistyki:

- optymalizacja struktury organizacyjno-funkcjonalnej WAT, a tym samym racjonalniejsze i efektywniejsze kształcenie studentów na kierunkach logistyka i obronność państwa
- osiągnięcie uprawnień do nadawania stopni naukowych w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie naukowej „nauki o obronności”.

Cele szczegółowe:

- scalenie kierunku i specjalności kształcenia z obszaru logistyki (cywilnej i wojskowej) w jednej podstawowej jednostce organizacyjnej, celem poprawy jakości kształcenia i wdrażania nowych specjalności logistycznych, w tym na potrzeby Sił Zbrojnych RP
- integracja zbieżnych merytorycznie kierunków i specjalności kształcenia z obszaru obronności
- doskonalenie efektywności współdziałania międzynarodowego w zakresie szeroko pojętej logistyki, zwłaszcza z państwami NATO i UE
- powiększenie możliwości i zdolności pozyskiwania programów badawczo-rozwojowych z dziedziny obronności

i logistyki, poprzez koncentrację potencjału naukowo-badawczego

- sprecyzowanie i ujednoczenie obszarów naukowo-badawczych oraz działalności statutowej, w tym publicystycznej w celu osiągnięcia wysokiej kategorii naukowej.

Strategia działalności Wydziału Logistyki:

- wykorzystanie potencjału naukowo-dydaktycznego dla kształcenia w zakresie logistyki (od semestru 2015/2016 również w zakresie obronności państwa)
- prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie nauk społecznych w zakresie dyscypliny naukowej „nauki o obronności”
- certyfikacja systemów zarządzania.

Podstawowe zadania Wydziału Logistyki:

- kształcenie studentów
- prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych oraz wykonywanie ekspertyz ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa
- wspieranie i koordynowanie działalności eksperckiej w zakresie rozwoju technologii na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz z podmiotami zewnętrznymi
- prowadzenie studiów podyplomowych, kursów dokształcających i szkoleń
- działalność związana z certyfikacją systemów zarządzania jakością na zgodność z wymaganiami NATO oraz innych systemów zarządzania i weryfikacją systemu ek zarządzenia w ramach akredytacji Polskiego Centrum Akredytacji

- realizacja zadań zleczonych Akademii przez ministra obrony narodowej, a w szczególności: kształcenie kadr specjalistycznych i dowódczych dla jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra obrony narodowej; kształcenie kadr dydaktycznych i naukowych dla szkolnictwa wojskowego i instytutów badawczych nadzorowanych przez ministra obrony narodowej lub jemu podległych; doskonalenie zawodowe osób dla potrzeb bezpieczeństwa państwa; reprezentowanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w organizacjach i strukturach międzynarodowych oraz zagranicznych, w tym w ramach NATO i Unii Europejskiej.

W strukturze Wydziału Logistyki znajdują się trzy jednostki organizacyjne:

- Instytut Logistyki
- Centrum Certyfikacji Jakości (dawny Zakład Systemów Jakości i Zarządzania)
- Zespół ds. Utworzenia Katedry Systemów Bezpieczeństwa i Obronności.

Dziekanem Wydziału Logistyki jest gen. dyw. w st. spocz. dr hab. Julian Maj, prof. WAT. Profesor Julian Maj jest absolwentem Oficerskiej Szkoły Wojsk Zmechanizowanych we Wrocławiu oraz Akademii Sztabu Generalnego WP. Jego kolejne szczeble kariery wojskowej i naukowej są następujące: 9. Dywizja Zmechanizowana w Kielcach (stanowiska od dowódcy plutonu do dowódcy batalionu zmechanizowanego); 1. Dywizja Zmechanizowana w Legionowie (praktyka po ukończeniu akademii); Akademia SG WP

(stanowiska: starszego asystenta, adiunkta i kierownika taktycznego grupy, w 1986 r. obrona pracy doktorskiej); Sztab Generalny WP (stanowiska: zastępca szefa Zarządu Dowodzenia, szef Zarządu Dowodzenia-zastępca szefa Generalnego Zarządu Dowodzenia i Łączności, awans do stopnia generała brygady); Agencja Standaryzacji NATO w Brukseli (dyrektor w latach 2003-2007, awans do stopnia generała dywizji); Wydział Mechaniczny WAT (prodziekan ds. kształcenia od roku 2008); Wydział Logistyki WAT (dziekan od 1 września 2014 r.). W latach 1997-2003 pełnił funkcje przewodniczącego Wojskowej Komisji Normalizacyjnej SZ i przewodniczącego Rady ds. Terminologii Wojskowej. Był też przedstawicielem Sił Zbrojnych RP w Radach i Komitetach NATO w obszarze standaryzacji. W strukturach NATO zdobył uznanie m.in. za kierowanie pracami nad Załoženiami Interoperacyjności, szeroką współpracę z cywilnymi instytucjami normalizacyjnymi (CEN, CENLEC, ISO, SGI), aktualizację wszystkich porozumień standaryzacyjnych pod kątem walki z terroryzmem oraz zorganizowanie szkoleń normalizacyjnych dla potrzeb NATO w Polsce (WAT). Za służbę został uhonorowany m.in. wpisem do Księgi Honorowej Wojska Polskiego oraz odznaczony Krzyżami Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Pozostała kadra kierownicza Wydziału Logistyki to: prodziekan ds. naukowych – dr hab. inż. Andrzej Świderski, prof. WAT; prodziekan ds. kształcenia – dr inż. Roman Polak; zastępca dziekana ds. wojskowych – płk dr inż. Jarosław Ziółkowski; kierownik administracyjny – mgr inż. Adam Świder.

Kierownikami jednostek organizacyjnych Wydziału Logistyki są: dr hab. inż. Marian Brzeziński – dyrektor Instytutu Logistyki; dr inż. Witold Pokora – dyrektor Centrum Certyfikacji Jakości; dr hab. Zenon Trejnis, prof. WAT – kierownik Zespołu ds. Utworzenia Katedry Systemów Bezpieczeństwa i Obronności.

Kierownictwo Wydziału Logistyki, Dziekanat i Administracja zajmują budynek nr 70, Instytut Logistyki – budynek nr 13, a Zespół ds. Utworzenia Katedry Systemów Bezpieczeństwa i Obronności – budynek nr 158. Uruchomiony jest już serwis internetowy Wydziału Logistyki (www.wlo.wat.edu.pl). Zapraszamy do współpracy!

Andrzej Świderski
Edyta Woźniak

Dziekan Wydziału Logistyki
gen. dyw. w st. spocz.
dr hab. Julian Maj, prof. WAT

Prodziekan ds. naukowych
dr hab. inż. Andrzej Świderski, prof. WAT

Prodziekan ds. kształcenia
dr inż. Roman Polak

Zastępca dziekana ds. wojskowych
płk dr inż. Jarosław Ziółkowski

Kierownik administracyjny
mgr inż. Adam Świder

Karabinek standardowy MSBS-5,56K i...

Podczas tegorocznego, XXII Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach „Wyróżnienie Specjalne Ministra Obrony Narodowej” otrzymały Fabryka Broni „Łucznik”-Radom Sp. z o.o. z Radomia i Wojskowa Akademia Techniczna za „5,56 mm karabinek standardowy (podstawowy) i 5,56 mm karabinek reprezentacyjny Modułowego Systemu Broni Strzeleckiej kalibru 5,56 mm (MSBS-5,56)”. Broń ta jest owocem kilku lat pracy zespołu naukowo-przemysłowego złożonego z wielu pracowników Fabryki Broni i Instytutu Techniki Uzbrojenia Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT. Trzon tego zespołu stanowią z FB „Łucznik”-Radom Sp. z o.o. – mgr inż. Andrzej Arczewski, mgr inż. Paweł Madej, mgr inż. Norbert Piechota, mgr inż. Michał Sułowski i mgr inż. Mariusz Zawisza, natomiast z naszej Akademii – mgr Adam Gawron, płk dr inż. Przemysław Kupidura, kpt. mgr inż. Łukasz Szmit, dr inż. Ryszard Woźniak i płk dr inż. Mirosław Zahor. Oto krótka prezentacja wyróżnionych karabinków.

Karabinek standardowy (podstawowy) Modułowego Systemu Broni Strzeleckiej kalibru 5,56 mm w układzie kolbowym – MSBS-5,56K (K – kolbowy) powstał z myślą o zastąpieniu w Siłach Zbrojnych RP przestarzałych – pod względem konstrukcyjno-technologicznym – karabinów tzw. systemu Kałasznikowa, tj. karabinków rodziny AK, wz. Beryl i wz. Mini Beryl.

Prekursorem karabinka MSBS-5,56K był jego demonstrator technologii opracowany w ramach projektu rozwojowego nr O R00 0010 04 pt. *Opracowanie, wykonanie oraz badania konstrukcyjno-technologiczne karabinków standardowych (podstawowych) modułowego systemu broni strzeleckiej kalibru 5,56 mm dla Sił Zbrojnych RP*, finansowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego ze środków na naukę w latach 2007-2010. Z kolei od 2011 r. demonstrator ten był „rozwijany” do zaawansowanego prototypu w ramach projektu badawczo-rozwojowego i wdrożeniowego pn. MSBS, finansowanego przez Polski Holding Obrony ze środków Ministerstwa Skarbu Państwa w latach 2011-2014. Projekt MSBS przewiduje wdrożenie do uzbroje-

Karabinek MSBS-5,56K z kolbą rozłożoną i rozsuniętą (widok z prawej strony)

Karabinek MSBS-5,56K z kolbą złożoną (widok z prawej strony)

Karabinek MSBS-5,56K z kolbą rozłożoną (widok z lewej strony)

Karabinek MSBS-5,56K z kolbą złożoną (widok z lewej strony)

nia Sił Zbrojnych RP – w ramach Programu Operacyjnego pt. *Zaawansowane Indywidualne Systemy Walki – kryptonim TYTAN* – m.in. karabinka MSBS-5,56K, karabinka-granatnika (z 40 mm granatnikiem podwieszonym) oraz noża-bagnetu.

Karabinek MSBS-5,56K jest indywidualną bronią automatyczną o konstrukcji modułowej. Modułami bazowymi są: komora zamkowa, suwadło z zamkiem i urządze-

nie powrotne, natomiast modułami wymiennymi, pozwalającymi uzyskać inne wersje karabinka w klasycznym układzie konstrukcyjnym, są: lufy, komory spustowe, łoża i kolby. Poprzez wymianę komory spustowej, zastąpienie kolby trzewikiem oraz użycie elementów unikalnych: łącznika i nakładki komory zamkowej oraz podpoliczka uzyskuje się odpowiednią odmianę karabinka w bezkolbowym układzie konstrukcyjnym

– MSBS-5,56B (B – bezkolbowy). Karabinek jest przystosowany do użytku przez strzelców prawo- i leworęcznych, gdyż wszystkie manipulatory (przełącznika rodzaju ognia-bezpiecznika, zaczepu suwadła, zatrzasku magazynka i rękojeści napinacza) umieszczono obustronnie lub centralnie.

Karabinek działa na zasadzie odprowadzenia części gazów prochowych przez boczny otwór w lufie. Ma tłok gazowy o krótkim ruchu i dwupołożeniowy regulator gazowy. Ryglowanie odbywa się przez obrót zamka (w prawo), wyposażonego w sześć występów ryglowych. W zamku umieszczono sprężynujące: wyciąg i wyrzutnik łusek. Konstrukcja karabinka pozwala na szybką i łatwą zmianę kierunku wyrzucania łusek poprzez przełożenie zamka w otworze suwadła o 180°, przy czym podstawowym kierunkiem wyrzucania łusek dla karabinka standardowego MSBS-5,56K jest prawy. Broń ma mechanizm uderzeniowy z kurkiem zakrytym oraz mechanizm spustowy z trójpołożeniowym przełącznikiem rodzaju ognia-bezpiecznikiem nastawnym, unieruchamiającym spust niezależnie od położenia kurka. Położenia przełącznika rodzaju ognia-bezpiecznika oznaczono piktogramami: „Z” – broń zabezpieczona; „P” – ogień pojedynczy; „C” – ogień ciągły. Spust automatyczny umożliwia oddanie strzału dopiero po zamknięciu i zaryglowaniu zamka.

Zasilanie broni odbywa się z magazynków łukowych o pojemności 30 (opcjonalnie 20) naboju, które są zamienne z magazynkami od karabinków rodziny M-16. Magazynek jest utrzymywany w gnieździe zatrzaskiem o konstrukcji nożycowej, którego przyciski rozmieszczono z obu stron komory spustowej. Po wystrzeleniu ostatniego naboju z magazynka, suwadło z zam-

Karabinek standardowy MSBS-5,56K to pierwsza, oryginalna polska indywidualna automatyczna broń strzelecka na nabój pośredni 5,56x45 mm typu NATO. Na fotografii MSBS-5,56K podczas badań w WAT

kiem zatrzymuje się w tylnym położeniu na zaczepie, zwalnianym dźwignią, umieszczoną w przedniej części osłony spustu. Przeładowanie broni jest realizowane za pomocą mechanizmu napinacza suwadła, który pozostaje nieruchomy w trakcie strzelania. Jego konstrukcja umożliwia (w razie potrzeby) połączenie napinacza z suwadłem i ręczne dopchnięcie suwadła w przednie położenie.

Karabinek MSBS-5,56K ma lufę wymienną za pomocą mechanizmu wymiany lufy, umożliwiającego samodzielne jej odłączenie i przyłączenie do komory zamkowej przez użytkownika. Wyposażono go w teleskopową i składaną kolbę o regulowanej długości. Poprzez wsuwanie lub wysuwanie trzewika kolby użytkownik może dostosować broń do swoich potrzeb i cech indywidualnych. Kolba ma ruchomy podpoliczek, którego położenie można regulować w pionie, z równoczesną zmianą jego kąta położenia.

Na górnej powierzchni komory zamkowej umieszczono standardową szynę Picatinny, służącą do mocowania podstawowych przyrządów celowniczych broni, którymi jest celownik kolimatorowy/holograficzny. Mogą być również montowane mechaniczne przyrządy celownicze, składające się z osobnej muszki i celownika przeziernikowego.

Karabinek MSBS-5,56K to oryginalna konstrukcja, w której zastosowane rozwiązania są chronione trzema patentami o nr.: PL 215007, PL 215027, PL 215028 oraz zgłoszeniem patentowym nr P.408421. Ponadto broń uzyskała dwa świadectwa rejestracji przemysłowych wzorów wspólnotowych o nr. 002264846-0001 i 002264846-0002. W wyniku pozytywnie zakończonych badań certyfikujących w WITU, karabinek MSBS-5,56K uzyskał Certyfikat Zgodności nr Z/27/8/2014/PZ z dnia 23.06.2014 r.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne karabinka MSBS-5,56K

Wyszczególnienie	Parametr
Nabój [mm]	5,56x45
Masa broni bez magazynka i bez celownika optycznego [kg]	3,70
Masa magazynka załadowanego o pojemności 30 naboju [kg]	około 0,52
Długość broni: całkowita / z kolbą wsuniętą / z kolbą złożoną [mm]	900 / 843 / 673
Wysokość broni z magazynkiem o pojemności 30 naboju [mm]	237
Szerokość broni: płaszcza komory zamkowej / maksymalna, z rękojeściami napinacza [mm]	38 / 82
Długość lufy [mm] / liczba bruzd [szt.] / skok bruzd [mm]	406 / 6 / 178
Prędkość początkowa pocisku z rdzeniem stalowym [m/s]	około 900
Zasięg skuteczny [m]	około 500
Szybkostrzelność: teoretyczna / praktyczna [strz./min]	700-750 / 90-100

...karabinek reprezentacyjny MSBS-5,56R

Karabinek reprezentacyjny kalibru 5,56 mm Modułowego Systemu Broni Strzeleckiej

kalibru 5,56 mm (MSBS-5,56R) został opracowany w ścisłej współpracy z Do-

wództwem Garnizonu Warszawa, z myślą o zastąpieniu w pododdziałach reprezenta-

cyjnych Sił Zbrojnych RP „wiekowych” 7,62 mm karabinków wz. 1945 SKS. Karabinki SKS (lub KSS) zostały skonstruowane pod koniec II wojny światowej w byłym Związku Radzieckim przez Siergieja G. Simonowa i wprowadzone do uzbrojenia byłego ZSRR w 1949 r. Na początku lat 50. XX wieku trafiły również do różnych polskich, mundurowych formacji reprezentacyjnych, w tym pododdziałów Wojska Polskiego, gdzie są używane do dziś.

Karabinek reprezentacyjny jest odmianą karabinka standardowego w wersji klasycznej MSBS-5,56K, strzelającą amunicją ćwiczebną (ślepa). W porównaniu z pierwowzorem, zastosowano w nim m.in.: lufę długości 508 mm (zamiast 406 mm), wydłużone łożo, magazynek o pojemności 10 nabojów (zamiast 30 nabojów) oraz stałą, wzmocnioną kolbę. Masa broni bez bagnetu i magazynka wynosi około 3,70 kg, z bagnetem i z magazynkiem – około 3,95 kg, natomiast długość broni bez noża-bagnetu – około 990 mm, a z nożem-bagnetem – około 1145 mm. W wyniku wykorzystania unikalnej cechy systemu MSBS-5,56, tj. „modułowości konstrukcji” karabinek reprezentacyjny można bez trudu „przekształcić” w karabinek standardowy.

MSBS-5,56R uzyskał świadectwo rejestracji przemysłowego wzoru wspólnotowego o nr. 002482257-0001 z dnia 13.06.2014 r.

Ryszard Woźniak

Po raz pierwszy w historii polscy żołnierze reprezentujący nasz kraj w najważniejszych uroczystościach państwowych i międzynarodowych, mogą być wyposażeni w nowoczesną i oryginalną broń polskiej konstrukcji. Na fotografii MSBS-5,56R „w rękach” żołnierza z Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego

Karabinek reprezentacyjny systemu MSBS-5,56 to oryginalna polska broń dla Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego, która ma szansę zastąpić prawie 70-letni radziecki karabinek wz. 1945 SKS. Na fotografii MSBS-5,56R z kolbami o różnym „wykończeniu”

Pierwszy publiczny pokaz MSBS-5,56R miał miejsce 1 lipca 2014 r. w Radomiu, podczas uroczystego otwarcia nowej siedziby Fabryki Broni „Łuczniczka”-Radom Sp. z o.o. W karabinki reprezentacyjne wyposażono podchorążych pododdziału reprezentacyjnego Wojskowej Akademii Technicznej, wchodzących w skład posterunku honorowego

Podchorążowie pododdziału reprezentacyjnego Wojskowej Akademii Technicznej wyposażeni w karabinki MSBS-5,56R uświetnili uroczystość zakończenia XXII Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach

Międzyuczelniane seminarium

W dniach 12-13 czerwca 2014 r. odbyło się VII Międzyuczelniane Seminarium Kół Naukowych zorganizowane przez Koło Naukowe „Chemików” z Wydziału Nowych Technologii i Chemii wraz z Centralnym Ośrodkiem Analizy Skazań.

W tegorocznej edycji imprezy udział wzięli studenci i doktoranci nie tylko z Wojskowej Akademii Technicznej, ale również z Uniwersytetu Gdańskiego, Politechniki Łódzkiej, Politechniki Warszawskiej, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie i Uniwersytetu w Białymstoku.

W seminarium, które otworzyła przewodnicząca Koła Naukowego „Chemików” inż. Malwina Wasilewska – studentka stacjonarnych studiów II stopnia, udział wzięli: szef Obrony przed Bronią Masowego Rażenia płk dr Sławomir Kleszcz, dowódca Centralnego Ośrodka Analizy Skazań płk dr Bogusław Kot, prorektor ds. naukowych WAT prof. dr hab. inż. Krzysztof Czupryński, prorektor ds. wojskowych WAT płk dr hab. Tadeusz Szczurek, dziekan Wydziału Nowych Technologii i Chemii prof. dr hab. inż. Stanisław Cudziło, prodziekan ds. naukowych WTC dr hab. inż. Marzena Tykarska, prof. WAT, prodziekan ds. studenckich WTC dr inż. Aleksander Kieżun, dyrektor Instytutu Chemii WTC prof. dr hab. inż. Jerzy Choma, opiekun Koła Naukowego „Chemików” dr inż. Michał Czerwiński, opiekun Koła Naukowego „Optoelektroników” mjr dr inż. Jacek Wojtas oraz wielu innych zaproszonych gości.

Pierwszy dzień seminarium rozpoczął się w sali Klubu WAT wykładem dowódcy Centralnego Ośrodka Analizy Skazań płk dr. Bogusława Kota, który w swoim wystąpieniu przedstawił cele, zadania i organizację COAS. Jak wynikało z tego wystąpienia, wojskowy Centralny Ośrodek Analizy Skazań realizuje swoje zadania nie tylko dla wojska, ale także zadania wynikające z obszaru cywilnego bezpieczeństwa w naszym państwie.

W przerwie między wykładami, Centralny Ośrodek Analizy Skazań zaprezentował mobilne laboratoria Obrony przed Bronią Masowego Rażenia (OPBMR), tzn. specjalistyczne pojazdy kołowe przeznaczone do analizy skażeń chemicznych, biologicznych i radiologicznych. Zajęcia pokazowe prowadzili oficerowie i żołnierze COAS. Pokazy cieszyły się ogromnym zainteresowaniem studentów i doktorantów, dlatego konieczne było wydłużenie czasu przeznaczony na tę część seminarium.

Uczestnicy VII Międzyuczelnianego Seminarium Kół Naukowych „Chemików”

W laboratorium Obrony przed Bronią Masowego Rażenia

Zespoły pobierania próbek COAS zademonstrowały symulowaną akcję w terenie

Drugi dzień seminarium również rozpoczął się w Klubie WAT, ale już po pierwszej sesji plenarnej obrady zostały przeniesione do Centralnego Ośrodka Analizy Skazań. Tam seminarzystom zostały zaprezentowane: Centrum Dyspozycyjne Krajowego Systemu Wykrywania Skazań i Alarmowania, System oceny sytuacji skażeń SI PROMIENI oraz Punkt Kierowania Systemem Wykrywania Skazań Sił Zbrojnych RP. Zespoły pobierania próbek zademonstrowały symulowaną akcję w terenie, która pozwoliła zapoznać się z procedurami obowiązującymi w przypadku znalezienia materiałów podejrzanych o zagrożenie biologiczne, ze sposobem prowadzenia akcji oraz z obowiązującymi ubiorami ochronnymi. Na zakończenie wizyty w COAS, uczestnicy VII Międzyuczelnianego Seminarium Kół Naukowych „Chemików” obejrzeli stacjonarne laboratorium Obrony przed Bronią Masowego Rażenia.

Jan Skoczyński

Członkowie Koła Naukowego „Chemików” oraz kadra kierownicza Wydziału Nowych Technologii i Chemii serdecznie dziękują dowódcy Centralnego Ośrodka Analizy Skazań oraz oficerom i innym żołnierzom za udzieloną pomoc w zorganizowaniu seminarium. Duże zaangażowanie i wkład w realizację tego przedsięwzięcia, wraz z udostępnieniem laboratoriów (szczególnie laboratoriów mobilnych i sprzętu) spowodowały, że seminarium było atrakcyjne nie tylko dla podchorążych z Wojskowej Akademii Technicznej, ale również dla studentów cywilnych studiujących w innych uczelniach.

EKOMILITARIS 2014

W dniach 9-12 września 2014 r. w WDW Rewita Kościelisko oddział Zakopane odbyła się XXVIII Konferencja Naukowo-Techniczna z cyklu EKOMILITARIS pt. „Inżynieria bezpieczeństwa – ochrona przed skutkami nadzwyczajnych zagrożeń”. Głównym organizatorem konferencji była Wojskowa Akademia Techniczna, a współorganizatorami Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej oraz Wojskowa Agencja Mieszkaniowa.

Honorowy patronat nad tegoroczną konferencją objęli: szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego prof. dr hab. Stanisław Koziej, podsekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej mgr inż. Beata Oczkowicz, komendant główny Państwowej Straży Pożarnej gen. brygadier Wiesław Leśniakiewicz.

Wojskową Akademię Techniczną reprezentowali: rektor-komendant gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, prorektor ds. naukowych prof. dr hab. inż. Krzysztof Czupryński oraz zastępca komendanta płk dr hab. Tadeusz Szczurek.

Przedmiotem konferencji były teoretyczne i praktyczne problemy związane z ochroną przed skutkami nadzwyczajnych zagrożeń ze szczególnym uwzględnieniem następujących zagadnień: modelowanie i optymalizacja systemów bezpieczeństwa, optoelektronika w monitoringu zagrożeń, zagrożenia chemiczne i biologiczne, zagrożenia występujące w procesie eksploatacji budynków, promieniowanie elektromagnetyczne, budowle ochronne i obronne, infrastruktura krytyczna w sytuacjach kryzysowych.

W XXVIII konferencji EKOMILITARIS wzięło udział ponad 150 osób z kraju i z zagranicy, reprezentujących ponad 20 uczelni oraz ośrodków naukowo-badawczych. Konferencję zaszczyli swoją obecnością m.in. przedstawiciele Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, Departamentu Infrastruktury MON, Straży Granicznej, Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, Zespołów Zarządców Nieruchomości, a także służb technicznych wojskowych i cywilnych, zajmujących się eksploatacją infrastruktury budowlano-mieszkaniowej z terenu całej Polski. Należy podkreślić, iż w tegorocznej konferencji udział wzięła wiceminister obrony narodowej ds. infrastruktury Beata Oczkowicz.

Przewodniczącym Komitetu Naukowego konferencji był dyrektor Instytutu Inżynierii Lądowej Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji WAT dr hab. inż. Zbigniew Szcześniak, prof. WAT, a przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego – dyrektor Instytutu Optoelek-

Osoby wyróżnione przez minister Beatę Oczkowicz oraz rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka. Od prawej: prorektor ds. współpracy z gospodarką Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy prof. Marek Bieliński, prodziekan ds. nauki Wydziału Mechaniczno-Elektrycznego Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni kmdr dr inż. Wojciech Jurczak, dziekan Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej prof. Stefania Grzeszczyk, reprezentant Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej prof. Andrzej Kadłuczka, dziekan Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej prof. Alina Maciejewska

troniki WAT płk dr inż. Krzysztof Kopczyński, zastępcą przewodniczącego – płk dr inż. Roman Ostrowski. Instytut Optoelektroniki WAT był już po raz kolejny bezpośrednim organizatorem konferencji. W pracach nad jej merytorycznymi przygotowaniem i przebiegiem wzięli udział przedstawiciele wszystkich wydziałów Wojskowej Akademii Technicznej.

W prezydium konferencji, już tradycyjnie, zasiadli: rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, bryg. mgr inż. Krzysztof Zieliński z Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, dr hab. inż. Zbigniew Szcześniak, prof. WAT, dyrektor IOE płk dr inż. Krzysztof Kopczyński oraz pełniący obowiązki prezesa Wojskowej Agencji Mieszkaniowej mgr Tomasz Szymanik.

W konferencji wzięli udział wybitni naukowcy i praktycy, m.in. z Wojskowej Akademii Technicznej: prof. Andrzej Ameljańczyk z Wydziału Cybernetyki; prof. Ireneusz Winnicki oraz prof. Zbigniew Szcześniak (przewodniczący Komitetu Naukowego konferencji) z Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji; prof. Sławomir Neffe z Wydziału Nowych Technologii i Chemii; prof. Edward Kołodzieński oraz dr hab. inż. Mirosław Kwaśny z Instytutu Optoelektroniki. Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy z Bydgoszczy reprezentował prorektor ds. współpracy z gospodarką prof. Marek Bieliński, Wyższą Szkołę Menedżerską w Warszawie – kierownik Katedry Techniki Bezpieczeństwa na Wydziale Informatyki Stosowanej i Techniki Bezpieczeństwa dr inż. Waldemar Szulc, Politechnikę Opolską – dziekan Wydziału Budownictwa prof. Stefania Grzeszczyk, Akademię Marynarki Wojennej – prodziekan ds. nauki Wydziału Mechaniczno-Elektrycznego kmdr dr inż. Wojciech

Jurczak, Politechnikę Warszawską – dziekan Wydziału Geodezji i Kartografii prof. Alina Maciejewska. W konferencji uczestniczyli ponadto przedstawiciele Politechnik: Krakowskiej, Koszalińskiej, Białostockiej i Warszawskiej, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Akademii Marynarki Wojennej i Akademii Morskiej w Gdyni.

W prowadzonych w ramach konferencji kursach specjalistycznych pt.: „Zagadnienia prawno-techniczne utrzymania schronów i ukryć dla ochrony ludności” oraz „Eksploatacja i utrzymanie infrastruktury budowlano-mieszkaniowej” uczestniczyli przedstawiciele: jednostek podległych Komendzie Głównej PSP, samorządów terytorialnych oraz dyrektorzy i pracownicy techniczni Oddziałów Regionalnych Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, Zespołów Zarządców Nieruchomości z terenu całej Polski, Stołecznego i Rejonowych Zarządów Infrastruktury. Kursy zakończyły się egzaminami przeprowadzonymi przez komisję, którymi kierowali płk dr inż. Roman Ostrowski i dr inż. Jarosław Wasilczuk, obaj z IOEWAT. W składzie obu komisji występowali ponadto: dr hab. inż. Zbigniew Szcześniak i dr inż. Marian Sobiech z Instytutu Inżynierii Lądowej WIG WAT. Wymogi merytoryczne kursu spełniały kryteria ustalone przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministerstwo Infrastruktury. W obu kursach udział wzięło prawie 50 osób. Programy kursów były zatwierdzone przez prorektora WAT ds. kształcenia prof. dr hab. inż. Jarosława Rutkowskiego. Zdobyta wiedza została zweryfikowana poprzez końcowy egzamin, którego zaliczenie zostanie potwierdzone świadectwami. Wręczenie świadectw uczestnikom kursu odbędzie się w październiku br.

Obrady plenarne konferencji EKO-MILITARIS 2014 odbywały się w 4 sesjach tematycznych, na których zaprezentowano 65 referatów. W sesji otwierającej konferencję wygłoszono następujące referaty, tj.: Mierczyk Z., Kopczyński K. – *Optoelektronika w inżynierii bezpieczeństwa*; Czupryński K. – *Chemia największym zagrożeniem zdrowia człowieka*; Maciejewska A. – *Wybrane problemy procesu rewitalizacji na obszarach powojennych*; Bielecka E. – *Wizualizacja informacji o jakości danych przestrzennych*; Kadłuczka A., Wasilczuk J., Sobiech M. – *Doświadczenia instalacyjno-budowlane z kilkuletniej eksploatacji podziemnego muzeum (pod Rynkiem Głównym w Krakowie)*.

Serdeczne podziękowania należą się zespołom profesorów, członków Komitetu Naukowego za sprawne i profesjonalne prowadzenie obrad na pozostałych sesjach, a szczególnie: prof. Markowi Bielińskiemu, prof. Ireneuszowi Winnickiemu – dziekanowi Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji WAT; prof. Tadeuszowi Chyżemu z Politechniki Białostockiej; prof. Andrzejowi Ameljańczykowi z Wydziału Cybernetyki WAT; prof. Zbigniewowi Szczesniakowi – szefowi Instytutu Inżynierii Lądowej WIG WAT; prof. Sławomirowi Neffe z Wydziału Nowych Technologii i Chemii; prof. Edwardowi Kołodzińskiemu z Instytutu Optoelektroniki WAT; prof. Andrzejowi Dobrowolskiemu – prodziekanowi Wydziału Elektroniki WAT oraz prof. Stanisławowi Duerowi z Politechniki Koszalińskiej.

Z kolejnych sesji największe zainteresowanie uczestników wzbudziły następujące referaty: Chyży T., Mackiewicz M., Matulewicz S. – *Badanie wpływu uszkodzeń pochodzenia terrorystycznego na bezpieczeństwo konstrukcji na przykładzie zbiornika wieżowego wody pitnej*; Duer St., Konrad Zajkowski K., Palkova Z., Lukac O. – *Bezpieczeństwo rozpoznawania obrazu biometrycznego człowieka z wykorzystaniem sztucznej sieci neuronowej*; Gaj J., Sobiech M. – *Niestandardowe zagrożenia w eksploatacji instalacji gazowych*; Grzeszczyk S. – *Betony nowej generacji z proszków reaktywnych*; Jodełka A., Rosiński A. – *Wybrane aspekty projektowania systemów monitoringu wizyjnego*; Kamiński K., Dobrowolski A., Majda E. – *Selekcja cech osobniczych sygnału mowy z wykorzystaniem algorytmów genetycznych*; Kołodziński E., Tomczyk Ł. – *Model infrastruktury terenu zdarzenia o charakterze masowym dla potrzeb prowadzenia akcji ratowniczej*; Kuchta M., Paś J. – *Broń elektromagnetyczna. Zagrożenia w obiektach budowlanych*; Miczuga M., Kopczyński K., Pietrzak J., Owczarek R. – *System wykrywania i identyfikacji niebezpiecznych materiałów chemicznych*;

Pamiątkowe zdjęcie uczestników konferencji

Pietrek S., Winnicki I., Jasiński J., Chaładyniak D., Adamiak P. – *Detekcja wybranych niebezpiecznych zjawisk pogody na podstawie danych radarowych i produktów modeli mezoskalowych*; Przeradzka A., Kwaśny M., Łapiński M., Mróz W. – *Właściwości i zastosowanie biomateriałów w inżynierii biomedycznej*; Szczesniak Z., Lalka J. – *Ukrycia doraźne dla zadań ochrony ludności i obrony cywilnej*; Szulc W. – *Pasywne i aktywne czujki podczerwieni jako detektory ruchu w SSWIN*; Wasilczuk J., Ostrowski R., Wiśnioch M. – *Problemy ciepło-wilgotnościowe wynikające z nieprawidłowego wykonawstwa i eksploatacji budynków*.

Dużym zainteresowaniem, już tradycyjnie, cieszyła się także wystawa poświęcona najważniejszym osiągnięciom naukowym Wojskowej Akademii Technicznej i innych uczelni oraz osiągnięciom technicznym Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej i Wojskowej Agencji Mieszkaniowej. Wystawę tę, zaaranżo-

waną i zorganizowaną przez Instytut Optoelektroniki WAT, z zaciekawieniem obejrzała także minister Beata Czekowicz.

Wybrane przez Komitet Naukowy referaty z materiałów konferencyjnych, po uprzednim rozszerzeniu, zostaną opublikowane w recenzowanych i punktowanych wydawnictwach, a wnioski konferencyjne, które opracowała komisja pracująca pod kierunkiem przewodniczącego Komitetu Naukowego prof. Zbigniewa Szczesniaka, będą przesłane do szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego prof. dr. hab. Stanisława Kozieja.

Z uwagi na duże zainteresowanie tematyką konferencji EKOMILITARIS, jej organizatorzy planują przeprowadzić kolejną, tj. XXIX konferencję w terminie 15-18 września 2015 r. w WDW Rewita Kościelisko oddział Zakopane.

Ewa Jankiewicz

Uczestnicy konferencji z zainteresowaniem oglądają wystawę zorganizowaną w ramach Ekomilitaris 2014

Sekcja Wynajmu i Dzierżaw

Kontynuując cykl prezentacji komórek Logistyki WAT, przedstawiamy dziś samodzielne sekcje, z których jedna realizuje zadania związane z zarządzaniem nieruchomościami Akademii czasowo niewykorzystywanych na cele statutowe naszej uczelni, druga zaś wykonuje funkcje planistyczne, sprawozdawcze i rozliczeniowe dla wszystkich komórek organizacyjnych Logistyki. Te małe komórki pełnią istotną rolę w Akademii zarówno w efektywnym wykorzystaniu majątku WAT, jak i optymalnym wykorzystaniu potencjału osobowego pracowników poszczególnych komórek Logistyki.

Sekcja Wynajmu i Dzierżaw

(SWD), którą kieruje mgr Anna Kądziela, realizuje zadania związane z wynajmem i dzierżawą nieruchomości Wojskowej Akademii Technicznej czasowo niewykorzystywanych na cele statutowe. W ramach prowadzonej działalności, pracownicy sekcji zajmują się przygotowaniem i obsługą umów najmu/dzierżawy poszczególnych pomieszczeń, całych budynków oraz terenów będących własnością Akademii.

Całokształt spraw Sekcji Wynajmu i Dzierżaw reguluje Decyzja Kanclerza nr 88/KAN/2012 z dnia 29.10.2012 r. w sprawie zasad wynajmu i dzierżawy nieruchomości Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego.

Do podstawowych czynności prowadzonych przez trzysobową Sekcję Wynajmu i Dzierżaw należą: przeprowadzenie konkursów, opracowywanie wniosków do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, zawieranie umów i fakturowanie należności za najem lub dzierżawę. Ponadto pracownicy sekcji dbają o właściwe naliczanie opłat za zużyte media, monitorowanie płatności wynikających z zawartych umów oraz wnioskowanie o dokonanie przedsięwzięć remontowo-inwestycyjnych umożliwiających zwiększanie przychodów z tytułu wynajmu i dzierżawy nieruchomości Akademii. Nadzór nad właściwym wykorzystaniem obiektów i terenów wiąże się również z przeprowadzaniem okresowych kontroli sposobu użytkowania przedmiotów najmu i dzierżawy, natomiast rozliczenie przychodów z najmu i dzierżaw ma swoje odzwierciedlenie w przygotowujących comiesięcznie deklaracjach i opłatach podatku od nieruchomości.

Sekcja Wynajmu i Dzierżaw, dzięki swojej działalności, generuje dla Akademii zna-

Na zdjęciu od lewej: Magdalena Matyjaszkiewicz, Anna Kądziela, Małgorzata Kacprzyk

Dzięki współpracy ze Studium Szkolenia Wojskowego, zawieranych jest wiele umów na organizację imprez plenerowych na strzelnicach WAT

czące przychody. W 2011 r. przychody te wyniosły około 2 140 000 zł, w 2012 r. wzrosły do ponad 2 300 000 zł, by w roku 2013 przekroczyć 2 400 000 zł. Obecnie administrowanych jest niemal 290 umów na najem bądź dzierżawę oraz ponad 250 umów użyczenia (ogródki działkowe).

SWD w ramach swoich zadań współpracuje z wieloma jednostkami i komórkami organizacyjnymi WAT w zakresie organizacji i zawierania kompleksowych umów dzierżaw terenu pod organizację imprez sportowych i okolicznościowych z udziałem większej liczby osób oraz do odpłatnego prowadzenia na terenie Akademii działań promocyjnych i reklamowych przez podmioty zewnętrzne. Dzięki bliskiej współpracy ze Studium Szkolenia Wojskowe-

go, zawieranych jest wiele umów na organizację imprez plenerowych (pikników firmowych) na terenie strzelnic przy ul. Galileusza i ul. Kocjana przez podmioty zewnętrzne. Ponadto SWD administruje „obecność” automatów vendingowych w budynkach Akademii.

Sekcja Wynajmu i Dzierżaw mieści się w bud. 100, pok. 202 (II piętro) oferując swą pomoc w zakresie najmu i dzierżaw, zarówno osobom prywatnym, jak i podmiotom gospodarczym zainteresowanym wynajmem lub dzierżawą obiektów WAT. Wszelkie informacje na temat aktualnej oferty znajdują się na stronie www.wat.edu.pl w zakładce Wynajmy i dzierżawa.

Anna Kądziela

Sekcja Planowania i Sprawozdawczości

Sekcja Planowania i Sprawozdawczości (SPL) została utworzona w roku 2008 w celu zintegrowania całokształtu spraw związanych z planowaniem, rozliczaniem oraz sprawozdawczością logistyczną Wojskowej Akademii Technicznej. To właśnie w tej sekcji gromadzone są i przetwarzane dane, na podstawie których tworzone są profesjonalne plany, sprawozdania i informacje z zakresu działalności wszystkich jednostek organizacyjnych Logistyki. Sekcja ściśle współpracuje z komórkami organizacyjnymi Kwestury, gdyż rzetelność i poprawność informacji planistyczno-sprawozdawczych zależy od ich zgodności z danymi finansowo-księgowymi ujętymi w księgach rachunkowych prowadzonych właśnie w Kwesturze.

SPL prowadzi m.in. dla wszystkich 12 komórek organizacyjnych Logistyki: plany rzeczowo-finansowe, plany zatrudnienia (375 pracowników) przy współpracy z Działami Kadr i Płac oraz dla całej Akademii plany inwestycji, remontów i gospodarcze, włącznie z dokonywanymi w trakcie roku korektami tych planów i bieżącymi informacjami z ich realizacji. W ramach swoich zadań, sekcja nadzoruje rozliczanie pod względem rzeczowo-finansowym umów remontowo-inwestycyjnych, konserwacyjnych oraz na dostawy wszystkich mediów. Prowadzi wewnętrzną ewidencję oraz nadzór nad poprawnością otrzymywanych faktur, zabezpieczeń należytego wykonania umów, rozliczaniem faktur za media i konserwacje. Przygotowuje korespondencją z dostawcami, wykonawcami w zakresie rozliczeń finansowych umów

Na zdjęciu od lewej: Katarzyna Łukaszewska, Mariola Jakubczyk, Jolanta Piechota

oraz instytucjami finansowymi udzielającymi gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych. W ramach swej działalności, rozlicza kosztowo zużyte: energię cieplną, wodę i ścieki, energię elektryczną, gaz oraz odpady komunalne na poszczególne grupy kosztów i użytkowników. Pracownicy sekcji naliczają i rozliczają również koszty logistyczne kształcenia kandydatów na żołnierzy zawodowych.

W działalności Sekcji Planowania i Sprawozdawczości wpisane jest również opra-

cowanie terminowych planów oraz przygotowywanie zbiorczych sprawozdań z zakresu prowadzonej działalności Akademii.

Mimo szerokiego zakresu zadań, w SPL zatrudnione są tylko trzy osoby: Mariola Jakubczyk – kierownik sekcji, Jolanta Piechota – specjalista ds. administracyjnych oraz Katarzyna Łukaszewska – specjalista ds. rozliczeń finansowych.

Mariola Jakubczyk

Zapraszamy do publikowania na łamach

GŁOSU AKADEMICKIEGO

Materiały (w edytorze WORD) prosimy dostarczać

w terminie do 20-go dnia każdego miesiąca

bezpośrednio do Działu Promocji lub za pośrednictwem
poczty elektronicznej:

elzbieta.dabrowska@wat.edu.pl (tel: 22 683 92 67)

www.promocja.wat.edu.pl/glos-akademicki/wymagania-wydawnicze/

Wystarczy jedno spojrzenie

Z płk. Włodzimierzem Kurkiem, obserwatorem, szefem patrolu i starszym Polskiego Narodowego Kontyngentu w Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Republice Gruzji, szefem patrolu w zespole „Quebeck”, absolwentem Wojskowej Akademii Technicznej, rozmawia Aleksander Z. Rawski

– **Imponująca jest lista misji pokojowych, w których Pan uczestniczył w różnym charakterze: obserwator i szef posterunku obserwacyjnego misji UNAVEM w Angoli (1995-1996), szef biura protokolarno-łącznikowego w Kwaterze Głównej UNDOF na Wzgórzach Golan (1997-1998), obserwator wyborów z ramienia OBWE w Bośni i Hercegowinie (2000), szef oddziału J9 w Kwaterze Głównej misji EUFOR (2005-2006), obserwator wojskowy, szef posterunków obserwacyjnych oraz szef zachodniego sektora obserwacyjnego misji UNOCI na Wybrzeżu Kości Słoniowej (2007-2008), a w latach 2012-2014 obserwator, szef patrolu i starszy Polskiego Narodowego Kontyngentu w Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Republice Gruzji (European Union Monitoring Mission in Georgia – EUMM in Georgia)...**

– Nie pominął Pan żadnej misji, w której wziął udział. Można jeszcze wymienić półroczny służbowy pobyt w Indiach w 1988 r. Był to typowo specjalistyczny wyjazd. Do Azji pojechałem jako doradca techniczny ds. wdrożenia technologii wojskowej zakupionej w Polsce przez klienta indyjskiego. Ekspercka funkcja była zgodna z moją profesją zawodową, z wykształceniem, jakie zdobyłem podczas studiów w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie.

– **Obecnie działa Pan jako obserwator i szef patrolu misji pokojowej Unii Europejskiej w Republice Gruzji. Czy doświadczenia zdobyte na poprzednich misjach udało się tutaj spżytkować?**

– Pobyty na misjach w warunkach tropikalnych nauczyły mnie przede wszystkim dbałości o codzienną higienę osobistą, m.in. mycie rąk przed każdym posiłkiem. Po prostu chodziło o dbanie o swoje zdrowie. Przebywając w krajach afrykańskich nie rozstawałem się z niewielkim pojemnikiem z odkażającym żelem. Oczywiście, nie stosowałem go od razu po przywitaniu się czy po spotkaniu z tubylcami. Byłoby to co najmniej niegrzeczne – od razu wyjęcie plastikowej

buteleczki i popsikanie prawej dłoni. Lokalna społeczność źle odebrałaby mnie, jako obserwatora Organizacji Narodów Zjednoczonych. Taki zabieg wykonywałem dyskretnie. Nauczyłem się też dbać o kondycję fizyczną, która decyduje o wydajności mojej pracy. Dlatego co najmniej trzy razy w tygodniu ćwiczę, np. podnoszenie dwudziestokilogramowych hantli, także z wykorzystaniem ławeczki gimnastycznej. Taki ciężarek unoszę jedną ręką co najmniej dziesięć razy w serii. Przekonałem się, że nie ma takich samych misji. Na każdej są inne uwarunkowania polityczne, inne podłoże konfliktu, inne warunki socjalno-bytowe miejscowej ludności, inny rozmówca, inna mentalność społeczeństwa, inny klimat... Przed każdym wyjazdem na misję musiałem się trochę przygotować: przede wszystkim szukałem informacji o danym kraju i zapoznawałem się z materiałami resortu obrony związanymi z daną misją. Przyznaję, że żadna z nich w niczym mnie nie zaskoczyła. Zawsze byłem do niej dobrze przygotowany. Wiedziałem, gdzie się udaję i po co.

– **Jest Pan absolwentem kierunku automatyzacja systemów kierowania Wydziału Uzbrojenia i Lotnictwa Wojskowej Akademii Technicznej (promocja 1977). Czy zdobyłą na studiach wiedzę w jakiejś formie wykorzystał Pan w swojej pracy zawodowej?**

– Ukończyłem wojskową uczelnię, na której od studenta dużo wymagano. To procentowało już na początku startu w moje dorosłe życie, w drodze do usamodzielnienia

się, pomogło w karierze zawodowej. Studia w warszawskiej uczelni nie były łatwe. Pomimo to Wojskową Akademię Techniczną ukończyłem z oceną bardzo dobrą. Jednak trzeba zdać sobie sprawę z tego, że wiedza zdobyta na uczelni to jedno, a funkcjonowanie na misji poza granicami kraju to drugie. Akademia daje wiedzę ogólną, którą potem trzeba wykorzystać w dalszej służbie zawodowej. Dopiero połączona z praktycznymi doświadczeniami daje odpowiednie rezultaty, z czasem pozwala swobodnie poruszać się w międzynarodowym środowisku.

– **Po ukończeniu studiów w Wojskowej Akademii Technicznej skierowano Pana do służby w I I. Lubuskiej Dywizji Kawalerii Pancerniej im. Króla Jana III Sobieskiego w Żaganiu...**

– W Żaganiu spędziłem dwa lata pełniąc obowiązki pomocnika szefa uzbrojenia dywizji. Dalszą wojskową służbę kontynuowałem w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia nr I w Krakowie, gdzie służyłem trzynaście lat. W tym czasie byłem technologiem na wydziale produkcyjnym, szefem biura konstrukcyjno-technologicznego i szefem wydziału produkcyjnego ds. remontu urządzeń optoelektronicznych. Właśnie podczas służby w tych zakładach zajmowałem się przygotowaniem technologii dla kontrahenta indyjskiego, co skutkowało m.in. tym, że w 1988 r. pojechałem służbowo do Indii. W roku 1992, w związku z transformacją ustrojową i znaczącą redukcją Sił Zbrojnych RP, krakowska instytucja uległa likwidacji. Zostałem

Na patrolu płk Włodzimierz Kurek, zgodnie z obowiązującymi na misji obserwacyjnej zarządzeniami UE, nie nosi kamizelki kuloodpornej, hełmu ani broni. Na cywilne ubranie nakłada niebieską kamizelkę z napisem EUMM, czasami czapkę z daszkiem w tym samym kolorze

skierowany do pracy w dowództwie Krakowskiego Okręgu Wojskowego w Oddziale Operacyjnym – Wydział Inspekcji i Wizyt Zagranicznych, na stanowisko starszego specjalisty. Następnie zostałem szefem Wydziału Inspekcji i Wizyt Zagranicznych ds. implementacji podpisanych przez Polskę porozumień rozbrojeniowych, m.in. „Traktatu o Kontroli Zbrojeń Konwencjonalnych w Europie – CFE-I” oraz „Dokumentu Wiedeńskiego – o budowie środków wzajemnego zaufania w Europie”. W latach 1999-2000 miejscem służby był Departament Wojskowych Spraw Zagranicznych MON, gdzie kolejno pełniłem funkcje specjalisty i starszego specjalisty dodatkowo wykonując zadania sekretarza-koordynatora ds. prac resortu obrony narodowej w ramach Trójkąta Weimarskiego. W latach 2000-2003 moim miejscem służby był Generalny Zarząd Operacyjny – P3 SG WP, gdzie pełniłem funkcję głównego specjalisty, zajmując się m.in. koordynacją prac międzynarodowej grupy ds. funkcjonowania Polsko-Nordyckiej Grupy Bojowej w Misji SFOR na Bałkanach oraz byłem współprzewodniczącym zespołu ds. utworzenia Brygady Polsko-Czesko-Słowackiej, promującej akcesję Słowacji do struktur NATO. Natomiast w latach 2003-2004 w Generalnym Zarządzie Zasobów Osobowych – P1 SG WP, powierzono mi stanowiska szefa oddziału służby poza granicami państwa oraz koordynatora prac mających na celu utworzenie struktur dowództwa Międzynarodowej Koalicyjnej Dywizji w operacji w Iraku oraz negocjacji polskich stanowisk w strukturach NATO.

– Podczas misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Republice Gruzji pełni Pan funkcję szefa patrolu obserwacyjnego w zespole „Quebeck”, który w tym kraju zajmuje się monitorowaniem sytuacji wojskowej i policyjnej w rejonie odpowiedzialności misji...

– Chodzi o to, żeby wiedzieć czy strona gruzińska i pozostałe strony nie podejmują kroków, które wykraczają poza sześciopunktowe porozumienie pokojowe podpisane w następstwie konfliktu gruzińsko-rosyjskiego w 2008 r. W wyniku tej wojny część suwerennych terytoriów Gruzji zostało zajętych przez separatystów, którzy ogłosili niepodległość tworząc na tych terytoriach de facto dwie Republiki: Abchazji i Osetii Południowej, które nie zostały uznane zarówno przez Gruzję, jak i większość społeczności międzynarodowej. Zadaniem misji jest stałe monitorowanie, czy siły wojskowe lub policyjne wszystkich zainteresowanych stron nie są przegrupowywane w pobliżu terenów przyległych do tymczasowych linii

Odprawa zespołów monitorujących w biurze polowym znajdującym się w mieście Mtskheta. Na zdjęciu od lewej: płk Włodzimierz Kurek – szef patrolu w zespole „Quebeck”, Mat Whatley – naczelnik polowego biura Mtskheta, Maura O’Sullivan – zastępca naczelnika polowego biura Mtskheta, ppłk Kazimierz Bartoś – obserwator w zespole „Sierra”

Tzw. Gruzjińska Droga Wojenna, na której również prowadzone są patrole obserwacyjne, niczym szczególnym się nie wyróżnia, nie ma na niej żadnych napisów informacyjnych. Wiosną można się na niej natknąć na stada koni, bydła i owiec wyganianych przez pasterzy na pastwiska

administracyjnych – tzw. ABL (ang. *Administrative Boundary Lines*), oddzielających terytorium administrowane przez władze Gruzji od terytoriów Republiki Abchazji i Republiki Osetii Południowej, czy nie są wzmacniane ponad to, co wiemy. Zajmujemy się również sytuacją humanitarną ludności, która ucierpiała na skutek konfliktu, głównie z powodu konieczności opuszczenia dotychczasowych miejsc zamieszkania. Podczas takich patroli obserwatorzy misji EUMM, 24 godziny na dobę, patrolują teren ABL, jak i terytorium administrowane przez władze Gruzji. Niestety, w związku z utworzeniem Republik Abchazji i Osetii Południowej, pomimo ważnego mandatu, który obejmuje terytorium całej Gruzji, nie posiadamy narzędzi, aby móc

patrować również te dwa terytoria. Zespoły monitorujące europejskiej misji są rozlokowane w 3 biurach polowych w miastach Mtskheta, Zugdidi i Gori. W skład każdego biura polowego wchodzi 3 zespoły monitorujące: ABL Teams (monitorujący sytuację wzdłuż tymczasowej linii administracyjnej – ABL); Human Security Teams (monitorujący sytuację humanitarną ludności, która ucierpiała na skutek konfliktu, głównie z powodu konieczności opuszczenia dotychczasowych miejsc zamieszkania); Compliance Teams (monitorujący obszar przestrzegania przez władze Gruzji porozumień podpisanych przez EUMM oraz resorty obrony i spraw wewnętrznych Gruzji). Podczas misji średnio jest prowadzonych do 25 patroli

dziennie, w tym minimum 3 po zmierzchu. Polski kontyngent w EUMM składa się z 29 obserwatorów delegowanych przez MON, MSW i MSZ. Na misji jest łącznie ok. 200 obserwatorów z państw Unii Europejskiej.

– Podczas misji pokojowej EUMM w Gruzji stosuje się trzy metody zdobywania informacji: poprzez stałe monitorowanie terenu, rozmowy z lokalną ludnością i przedstawicielami władz lokalnych oraz poprzez zapowiedziane wizyty w jednostkach wojskowych i policyjnych.

– Właśnie tak się to odbywa. O takiej wizycie, co najmniej z dwudziestoczerogodzinnym wyprzedzeniem, musimy powiadomić Ministerstwo Obrony albo Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Republiki Gruzji. Władze nie robią problemu z wyrażeniem zgody. Jedziemy wówczas do jednostki i przeprowadzamy rozmowę z dowódcą/szefem w oparciu o wcześniej zebrane informacje, które znajdują się w naszych bazach danych. W jej wyniku sprawdzamy, jakie nastąpiły zmiany w stosunku do materiałów zebranych podczas poprzedniej wizyty. Jest więc co porównywać: zmiany w ilości i rodzaju sprzętu bojowego, strukturę organizacyjną jednostki, liczebność pododdziałów, specyfikę szkolenia żołnierzy... Taka sama analiza dotyczy jednostek policyjnych.

– Dla zebrania informacji zespół obserwacyjny powinien przejść się po terenie jednostki, zajrzeć na przykoszarowe place ćwiczeń i do parku samochodowego, wejść do garażu, sprawdzić zawartość magazynów...?

– Nieskromnie muszę przyznać, że lata służby w wojsku przekładają się na to, że jako obserwator nie muszę specjalnie wysilać się, żeby zdobyć informacje, które są potrzebne, aby zrealizować zadania misyjne. Z doświadczenia, już na pierwszy rzut oka, od razu zauważam, co dzieje się w jednostce, jakie ma wyposażenie bojowe... Nie muszę specjalnie zaglądać do garażu czy pomieszczeń kancelaryjnych sztabu jednostki. Nawet w oparciu o obserwację z zewnątrz bramy wjazdowej do koszar mogę określić czy w jednostce ogłoszono podwyższony stan gotowości bojowej, czy odbywa się trening sztabowy... Zebrane materiały analizuję, wyciągam wnioski, a następnie składam raport.

– Jako obserwator misji EUMM mieszka Pan na terenie należącym do biura terenowego Mtskheta?

– Nic podobnego. Tak samo jak inni obserwatorzy misji Unii Europejskiej w Gruzji, wynajmuję mieszkanie na rynku cywilnym. Warunek jest jeden. Takie mieszkanie/dom

Kwatera Główna EUMM w Tbilisi

musi się znajdować w takiej odległości, żeby w chwili ogłoszenia alarmu w ciągu trzydziestu minut dojechać do biura. Natomiast, kiedy chcemy być zakwaterowani w miejscu bardziej odległym od terenowego biura, trzeba to skonsultować z oficerem bezpieczeństwa misji EUMM. To on wyraża zgodę na takie przedsięwzięcie. Jest to związane z zorganizowanym systemem powiadamiania i ewentualnej ewakuacji misji.

– Czy pobyt na misjach wpłynął na Pana upodobania kulinarne?

– Tak się nie stało. To, co lubiłem jeść w Polsce, dalej mi smakuje. Nie zmieniłem menu, nie wprowadziłem nowej potrawy. Nadal lubię dobrze przyrządzone potrawy mięsne, warzywa i sery. Mam potrawę, którą sam przyrządzam i nikomu nie dam się wyręczyć. Są to naleśniki z dżemem, który nie może być za bardzo słodki. Aczkolwiek z przyjemnością testuję też lokalną kuchnię.

– Z misji przywozi Pan charakterystyczne dla danego kraju pamiątki?

– Trochę ich zebrałem. Z pobytu w Indiach przywiozłem Buddę wyrzeźbionego w drzewie sandałowym. Z Angoli – hebanowe maski i studwudziestocentymetrowej wysokości słońce z trąbą podniesioną do góry. Z misji w Bośni i Hercegowinie przywiozłem ikonę malowaną złotą farbą. Z Wybrzeża Kości Słoniowej do mego mieszkania w Krakowie trafiły także maski i rzeźby słoń, wykonane bynajmniej nie z kości słoniowej. Pamiątkami z Gruzji są olejne obrazy kupione na bazarze znajdującym się na tzw. Suchym Moście w Tbilisi oraz butelki markowych win, gruzińskich koniaków i słynnej gruzińskiej „czaczy”.

– Czy zastanawiał się Pan nad wyjazdem na kolejną misję w jakiś inny rejon świata?

– O tym jeszcze nie myślę. Przede wszystkim muszę to uzgodnić z Wandą – moją żoną. W tej chwili jest moim najważniejszym dowódcą. Wprawdzie każdy wyjazd na misję wiąże się z jakimś profitem finansowym, to jednak towarzyszą mu pewne wyrzeczenia. Najtrudniejsza jest rozłąka z rodziną. Dla żołnierzy, którzy niedawno wstąpili w związki małżeńskie i mają małe dzieci, może to być duże obciążenie psychiczne.

– Zaledwie trzy godziny lotu samolotem rejsowym dzieli Gruzję od Polski. Jak często obserwator misji EUMM może wyjechać do rodzinnego kraju, aby odwiedzić najbliższych?

– Unijne, wewnętrzne uregulowania przewidują, że na misji EUMM za każdy miesiąc służby każdy obserwator otrzymuje 4 dni wolnego. Można je łączyć do soboty i niedzieli i złożyć w jeden urlop – razem to 6 dni. Gdyby tak zbierać przez 12 miesięcy trwania misji, to uszkłada się 48 dni. W czasie wolnym można polecieć do Polski. Nie ma również problemów z zaproszeniem do Gruzji rodziny czy znajomych. Żona i dzieci już mnie odwiedzili. W czasie wolnym od służby mamy też możliwość zwiedzania tego pięknego i interesującego kraju. Za każdym razem, kiedy chcę opuścić garnizon Mtskheta, gdzie stacjonuje moje biuro polowe, muszę wystąpić o pozwolenie do władz misji. Nigdy nie spotkałem się z odmową.

– Dziękuję za rozmowę.

Erasmus, czyli moja przygoda życia

Co to takiego Erasmus? Podczas studiów nigdy się nad tym dłużej nie zastanawiałam, a już tym bardziej nie myślałam o studiowaniu za granicą. Jednak za namową koleżanki, na V semestrze studiów wzięłam udział w programie LLP Erasmus. Wybór kraju, w jakim chciałabym studiować, nie był prosty, ale od razu postanowiłam, że ma on leżeć na południu Europy. Wybór padł na Włochy, a dokładniej na miasto L'Aquila znajdujące się w środkowej części tego kraju.

L'Aquila to stolica regionu Abruzja, otoczona zewsząd pięknymi górami, z najwyższym masywem Gran Sasso d'Italia (2914 m n.p.m.). Ponieważ pochodzę z terenów nizinnych, codzienny widok górskich szczytów był dla mnie imponujący. Jednak miasto nie okazało się strzałem w dziesiątkę.

Ze względu na swoją lokalizację, jest podatne na trzęsienia ziemi (podczas mojego pobytu przeżyłam dwa niewielkie). Niestety, w 2009 r. L'Aquila została poważnie zniszczona, a wiele ludzi straciło życie i swój dobytek. Po tym wydarzeniu część ludności całkowicie wyprowadziła się z miasta, a część osiedliła się na jego obrzeżach. Tak więc, miasto jest bardzo rozległe, ale o niewielkiej liczbie mieszkańców. Choć minęły cztery lata, L'Aquila nie została odbudowana, a jej centrum świeci pustkami. Podczas spacerów po nim czułam, jakby to się wydarzyło wczoraj.

Na uczelni też nie było kolorowo. Miałyśmy problemy z porozumieniem się z pracownikami, ponieważ mało kto tam mówił po angielsku. Z jednej strony miało to swoje plusy, ponieważ zostałam zmuszona do nauki nowego języka i... nie żałuję. Ciężko było również otrzymać jakieś informacje na temat zajęć czy zdobyć dokumenty, również z powodu mentalności Włochów. Wtedy zauważyłam, jak bardzo się od nich różni.

Podczas wyjazdu poznałam wielu wspaniałych ludzi z różnych krajów. Mogłam też zwiedzić Włochy. Mam dzięki temu bardzo miłe wspomnienia. Nie ukrywam, że chciałabym tam wrócić. Zrozumiałam również, że nie trzeba perfekcyjnie znać języka, żeby się dogadać. Wyjazd pomógł mi otworzyć się, dzięki temu poziom języka angielskiego znacznie się poprawił.

Pomimo paru niedogodności nie żałuję, że zdecydowałam się wyjechać. Pobyt na studiach za granicą to wspaniałe życiowe

Erasmus to przygoda życia – mówi Katarzyna Zawadzka

W międzynarodowym towarzystwie

Nie trzeba perfekcyjnie znać języka, żeby się dogadać

doświadczenie. Gdybym mogła jeszcze raz gdzieś pojechać, na pewno bym skorzystała. Ci, którzy chcą się otworzyć i poznać nowych ludzi, niech się nie zastanawiają długo,

bo Erasmus to przygoda życia. Zdecydowanie polecam!

Katarzyna Zawadzka

Czy student ma wpływ? Rola i udział studentów w weryfikacji i doskonaleniu poszczególnych aspektów kształcenia

Zmieniające się w zawrotnym tempie czasy, w których żyjemy, niosą coraz to nowe wyzwania na płaszczyźnie edukacji. Starzenie się społeczeństwa, procesy migracyjne, globalizacja czy potrzeba oparcia gospodarki na rewolucji cyfrowej i zarządzaniu informacją powodują, że wielkiej wagi nabiera dobre wykształcenie, a ukończenie renomowanej uczelni jest jednym ze stopni kariery.

Konieczny stał się wzrost liczby dobrze wykształconych absolwentów, posiadających szerokie oraz unikalne kwalifikacje i zdolnych do podjęcia zatrudnienia na dynamicznie rozwijającym się rynku pracy Unii Europejskiej. Dlatego tak ważna wydaje się, szczególnie w okresie niżu demograficznego, troska o odpowiednią jakość nauczania w szkolnictwie wyższym.

Poziom kształcenia we współczesnej szkole wyższej musi uwzględniać dostarczanie absolwentom takiej wiedzy, która umożliwi im satysfakcjonujące wykonywanie wyuczonego zawodu bezpośrednio po ukończeniu uczelni i łatwość kształcenia ustawicznego, dostosowującego ich umiejętności do zachodzących zmian.

Nie od dziś wiadomo, że kształcenie i praca to wzajemnie zintegrowane obszary aktywności człowieka. Weryfikacja kształcenia, jego sensu, wartości i jakości następuje w pracy podjętej po zakończeniu studiów. Aby ta weryfikacja wypadła pomyślnie, proces ewaluacji i ciągłego doskonalenia nauczania musi być prowadzony już na etapie uczelnianym.

Zgodnie z przepisami prawa, w procesie zapewnienia jakości na uczelniach obowiązkowo uczestniczą także studenci. Przedstawiciele studentów zasiadają w Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz pełnią rolę ekspertów Polskiej Komisji Akredytacyjnej, aktywnie uczestnicząc w jej pracach, wykonując swe zadania podczas wizytacji akredytacyjnej PKA. Wpływa to pozytywnie na studentów ocenianych uczelni, którzy uczą się wyraźniej artykułować swoje prawa i potrzeby. W ramach PKA wykorzystuje się ustalenia ekspertów studenckich, co daje zazwyczaj szczegółowy i pogłębiony obraz roli studentów w wewnątrzuczelnianym systemie zapewnienia jakości.

Dużą rolę w poprawianiu jakości funkcjonowania uczelni odgrywają studenci. Poprzez udział w ocenie swoich wykładowców, wskazują swój punkt widzenia: udzielając odpowiedzi w ankietach, dostrzegając prawidłowe (bądź nie) zarządzanie proce-

sem nauczania, stosowanie (bądź nie) innowacyjnych metod kształcenia, stosowanie (bądź nie) systematycznej, wieloaspektowej weryfikacji i oceny efektów nauczania z zastosowaniem różnych technik. Jest to jednocześnie wdrażanie do stosowania ocen z poszanowaniem zasad uczciwości i obiektywizmu. Biorąc udział w ankietach, studenci przyczyniają się do poprawy jakości pracy na uczelniach. Ważne jest, aby dostrzegali, że ich opinie są brane pod uwagę, a pomysły kierowane do realizacji.

Na poprawę efektywności nauczania duży wpływ ma także działalność studentów w organach kolegialnych uczelni, Senacie, radach podstawowych jednostek organizacyjnych oraz zespołach i komisjach odpowiedzialnych za jakość kształcenia. Studenci wywierają dzięki temu realny wpływ na kształt podejmowanych uchwał i decyzji wydawanych przez władze uczelni.

I jeszcze jeden, bardzo ważny problem, dotyczący wpływu studentów na jakość funkcjonowania uczelni. Jest to problem jakości prac dyplomowych i uczciwości przy ich tworzeniu. Uczelnie wdrażają procedury weryfikacji antyplagiatowej, jednak najczęściej pracy wymaga uświadomienie studentów o możliwości popełnienia przestępstwa, nie mówiąc już o etycznej stronie takiego postępowania. Kwestie ściągania na egzaminach i kolokwiah to także

problem, nie tylko natury moralnej, który może przekreślić szanse na zdobycie wiedzy niezbędnej w późniejszej pracy.

Wyznacznikiem jakości kształcenia są dalsze losy zawodowe absolwentów. Informacje od nich uzyskane stanowią cenny materiał do planowania kierunków studiów i programów kształcenia na potrzeby rynku pracy. Obejmują one każdy rocznik absolwentów opuszczających mury uczelni. Wysokość zarobków, czas poświęcony na poszukiwanie pracy, czy też praca zgodnie z wykształceniem świadczą, czy lata przeznaczone na naukę zaowocowały. Ankietowanie jest według mnie bardzo ważne. Dobrze byłoby, aby jak najwięcej studentów brało w nim udział, dając w ten sposób wyraz dbałości o coraz lepsze funkcjonowanie swojej Alma Mater. Oczywiście jest to, że na rynku powinny utrzymać się tylko te uczelnie, które zapewniają dobrą i dostatnią przyszłość swoim studentom, nie marnotrawiąc ich wysiłku i czasu. Odpowiedź na badanie to bardzo realny wpływ studentów na proces weryfikacji i doskonalenia nauczania.

Nowelizacja ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym zakłada, że monitoring losów absolwentów polskich uczelni można będzie prowadzić na podstawie danych z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, co zwiększy ilość badanych, pominie nato-

miast informacje i opinie od absolwentów o efektach kształcenia.

Społeczność studencka musi być przekonana, że może wywierać realny wpływ na to, co dzieje się na uczelni. Dlatego ważne jest organizowanie seminariów, konferencji, czy też spotkań służących upowszechnianiu w obrębie społeczności akademickiej wiedzy o zapewnieniu i doskonaleniu jakości kształcenia, funkcjonowaniu tego systemu, jego bieżącej działalności i inicjatywach. Mogą one być okazją do stworzenia możliwości ogólnouczelnianej dyskusji poświęconej problemom jakości i ocenie działalności systemu oraz stać się platformą do wymiany doświadczeń, prezentowania najlepszych praktyk i ich promowania.

Podobną rolę mogą spełniać organizowane przez studentów wykłady otwarte, połączone ze spotkaniami z ludźmi z różnych środowisk, m.in. z potencjalnymi pracodawcami. Byłoby to forum dyskusji nad wzajemnymi oczekiwaniami obu stron, wskazywałoby aktualne potrzeby na rynku pracy.

Na uwagę zasługują organizowane przez studentów, przy współpracy z Państwową Komisją Akredytacyjną i Parlamentem Studentów RP, coroczne Studenckie Fora Jako-

ści. Na sesjach panelowych i warsztatowych poruszane są tematy dotyczące wewnątrzuczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz współpracy samorządu studenckiego z władzami uczelni w zakresie projektowania oraz uchwalania programów i planów studiów. Dyskutuje się także na temat organizacji i prowadzenia szkoleń dla studentów I roku, podnoszących znajomość ich praw i obowiązków. Tak więc, spotkania te są poświęcone różnorodnym aspektom zapewniania jakości kształcenia. Daje to możliwość wymiany spostrzeżeń na temat spraw studenckich w kontekście jakości kształcenia widzianej z różnych perspektyw. Jest to ważny wkład studentów w doskonalenie procesu nauczania.

Wymianie doświadczeń między uczelniami, a co za tym idzie – doskonaleniu ich pracy, może służyć udział studentów w programach Erasmus lub MOSTECH. Przenoszenie na grunt własnej uczelni dobrych wzorów oraz podpatrzonych i przeanalizowanych rozwiązań stanowi jeden z pozytywnych aspektów wymiany międzyuczelnianej studentów.

Szkolnictwo wyższe XXI w. to nauczanie skierowane na powiększanie zasobów wiedzy studentów, kształtowanie ich umie-

jętności oraz kompetencji personalnych i społecznych. To nauczanie skierowane na efekty kształcenia i zgodne z koncepcją uczenia się przez całe życie. Szkolnictwo to ma służyć tym, którzy naukę w wyższych uczelniach podejmują, poświęcając kilka lat swej młodości, aby zainwestować w siebie i w swoją przyszłość. Musi więc to nauczanie spełniać odpowiednie wyznaczniki jakości. Musi być ciągle weryfikowane. I nie może się ta weryfikacja odbywać bez udziału studentów, gdyż dotyczy ich życiowej drogi.

Ważne jest, aby studenci zdawali sobie z tego sprawę i z całą odpowiedzialnością brali udział w tym procesie, wykorzystując możliwości stworzone przez prawo.

Jarosław Gajewski

Bibliografia:

1. O zapewnieniu jakości kształcenia i akredytacji PKA <http://fundacja-edukacja.org.pl/artukul/255.html>
2. Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym

Nowelizacja ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym

Prezydent RP Bronisław Komorowski podpisał 13 sierpnia br. nowelizację ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Wraz z całym pakietem nowych rozporządzeń, wejdzie ona w życie z początkiem nowego roku akademickiego 2014/2015.

Najważniejsze zmiany w przepisach wprowadzone nowelizacją to :

- **możliwość prowadzenia studiów międzyuczelnianych, studiów dualnych prowadzonych z pracodawcami, a także trzymiesięczne praktyki zawodowe na studiach o profilu praktycznym** – pomoże to młodym ludziom w lepszym odnalezieniu się na rynku pracy i dostosowaniu się do wymagań pracodawców. Uczelnie będą mogły poszerzać współpracę z przedsiębiorstwami nie tylko w wymiarze badawczym, ale też praktycznym i dydaktycznym. Pracodaw-

com będzie łatwiej dotrzeć do studentów z ofertami praktyk i staży, a osoby z doświadczeniem praktycznym będą mogły prowadzić zajęcia na uczelniach. Monitoring losów absolwentów studiów ułatwi też maturzystom wybór kierunku studiów, po którym łatwiej znajdą pracę w interesującym ich zawodzie

- **możliwość uznawania wiedzy i kompetencji zdobytych poza systemem szkolnictwa wyższego** – uczelnie będą mogły bardziej otworzyć się na dorosłych, którzy zdobyli kwalifikacje w sposób nieformalny, a teraz chcą kontynuować studia
- **możliwość tworzenia związków uczelni na nowych, korzystniejszych zasadach** – uczelnie będą mogły np. wspólnie sięgać po pieniądze europejskie oraz lepiej wykorzystywać posiadaną infrastrukturę

- **zniesienie odpłatności za drugi i kolejne kierunki studiów w uczelniach publicznych**
- **skuteczniejsze zasady komercjalizacji wyników prac naukowych** – naukowiec i uczelnia będą mogli ustalić warunki, na jakich będzie przeprowadzona komercjalizacja (kto ma prawa do własności, na jakich warunkach, jak daleko pracować nad wynalazkiem), na co będą mieli trzy miesiące. Jeśli po tym terminie uczelnia nie zgłosi zainteresowania odkryciem, prawa do komercjalizacji mogą przejść na pracownika naukowego. Ustawa reguluje też podział zysków. Te zasady działają jednak wtedy, gdy naukowiec i uczelnia nie mogą się ze sobą porozumieć.

Źródło: www.nauka.gov.pl

Chór zaprasza!

Po kilkuletniej przerwie, we wrześniu 2013 r. został reaktywowany Chór Akademicki Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie.

Zespół tworzą w większości studenci i absolwenci Wojskowej Akademii Technicznej. Młodzi i ambitni ludzie, z oddaniem realizujący pasję śpiewu zespołowego, małymi krokami rozpoczynają swoją przygodę z muzyką.

W dotychczasowej krótkiej historii, Chór Akademicki Wojskowej Akademii Technicznej aktywnie uczestniczy w życiu kulturalnym uczelni. Wielokrotnie już tworzył oprawę muzyczną różnych uczelnianych uroczystości. W lipcu 2014 r., po zaledwie 9 miesiącach wspólnej pracy, zdobył II nagrodę na I Ogólnopolskim Przeglądzie Chórów Akademickich „Święty Krzyż” w Kielcach.

Dyrygentem chóru jest mgr Joanna Korczago – absolwentka Wydziału Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej, Muzyki Kościelnej, Rytmiki i Tańca Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie, a kształceniem techniki wokalne chórzystów zajmuje się Anastazja Marusiak – studentka III roku Wydziału Wokalno-Aktorskiego Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie.

Zróznicowany i starannie wyszukany repertuar chóru tworzą wzruszające i ekspresyjne utwory religijne, tradycyjne pieśni patriotyczne oraz porywające opracowania muzyki rozrywkowej i ludowej.

Chociaż część chórzystów miała niegdyś styczność z edukacją w szkole muzycznej, dla większości przygoda z muzyką jest tylko jednym z hobby. Chórzyści spotykają się systematycznie raz w tygodniu w Klubie WAT na próbach oraz na organizowanych co kilka miesięcy weekendowych warsztatach muzycznych.

Źródłem sukcesu jest ciężka praca, ale dzięki temu, że w zespole panuje bardzo dobra, sympatyczna atmosfera, spotkania – oprócz doskonalenia warsztatu muzycznego – stanowią sposobność do nawiązywania przyjacielskich więzi między śpiewakami.

W nadchodzącym roku akademickim 2014/2015 próby chóru planowane są dwa razy w tygodniu w godzinach popołudniowych. Wszystkich zainteresowanych odkrywaniem tajemnic szczególnej chóralnej przygody serdecznie zapraszamy do zgłaszania się na przesłuchania, które odbędą się w październiku br.

Joanna Korczago

Chór Akademicki Wojskowej Akademii Technicznej

Chór Akademicki WAT podczas okolicznościowego spotkania opłatkowego

Chór Akademicki WAT podczas przesłuchań konkursowych I Ogólnopolskiego Przeglądu Chórów Akademickich „Święty Krzyż 2014” w Kielcach

Dyrygentka Joanna Korczago wraz z prezesem chóru Konradem Łoniewskim odbierają nagrodę za zdobycie II miejsca na I Ogólnopolskim Przeglądzie Chórów Akademickich „Święty Krzyż 2014” w Kielcach

Wspomnienia to skarb...

Spotkali się w swojej Alma Mater po 40 latach od opuszczenia jej murów. Nie tylko po to, by „odkurzyć” wspomnienia z okresu studiów. Również po to, by bliżej poznać jej współczesne oblicze: nowoczesne pracownie i laboratoria, metody dydaktyczne oraz najnowsze osiągnięcia naukowe.

W dniach 13-14 czerwca 2014 r. w murach naszej uczelni odbył się zjazd absolwentów Wydziału Elektroniki WAT z lat 1974-1975. Obchody rubinowych godów rozpoczęto 13 czerwca 2014 r. uroczystym spotkaniem towarzyskim w Centrum Szkoleniowo-Konferencyjnym WAT. Na uroczystość przybył reprezentujący rektora-komendanta WAT i jednocześnie dziekana Wydziału Elektroniki, zastępca dziekana WEL ds. wojskowych płk dr inż. Zdzisław Chudy. W części oficjalnej, po serdecznym powitaniu wszystkich zebranych przez płk. dr inż. Zdzisława Chudego oraz płk. w st. spocz. Bogdana Bartosińskiego – przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego Zjazdu Absolwentów, ukonstytuowało się prezydium zjazdu.

Pułkownik Zdzisław Chudy zwrócił uwagę na wielką wartość więzi absolwentów w umacnianiu i wzbogacaniu pozycji edukacyjnej WAT. Przedstawił również bogate osiągnięcia naszej Alma Mater z ostatniego okresu, co wyraźnie umocniło dumę zebranych absolwentów. Identyfikacja literalna określenia WAT jako „Wiedza – Ambicja – Technologia” wpisana została w program zjazdu. Dalsza część spotkania prowadzona wg bogatego, autorskiego programu, przez kol. Bartosińskiego, upłynęła wśród głosów wspomnień, refleksji, a nawet chwilowo zaciętych dyskusji. Spotkanie zakończyło się w późnych godzinach wieczornych z obiet-

nicą, że za kolejnych kilkana lat znowu spotkamy się w naszej Alma Mater.

Drugiego dnia, wczesnym rankiem, uczestnicy zjazdu zwiedzali Salę Tradycji WAT. Reprezentujący władze Akademii, kol. dr inż. Wojciech Kocańda wraz z kpt. Pawłem Jęckiem – przedstawicielem Wojskowego Wydziału Wychowawczego, zapoznali zebranych z historią WAT i zasobami sali. Ze szczególną uwagą absolwenci obejrzeli film o naszej uczelni. Dalsze wspomnienia przeniosły się na oficjalną część zjazdu, w której uczestniczyły władze Wydziału Elektroniki.

To zaszczyt i przyjemność, że tak wiele osób – naszych absolwentów – przyjęło zaproszenie i razem z nami chce uczestniczyć w tak ważnym dla nas wszystkich przedsięwzięciu – tymi słowami powitał uczestników zjazdu dziekan Wydziału Elektroniki WAT prof. dr hab. inż. Marian Wnuk.

W towarzystwie dziekana, absolwenci złożyli wiązanek kwiatów pod pomnikiem pierwszego komendanta naszej Akademii – gen. bryg. inż. Floriana Grabczyńskiego, a następnie w auli E im. Tadeusza Kałckiego, razem z innymi przedstawicielami wydziału obecnymi na uroczystości, m.in. dr hab. inż. Grzegorzem Różańskim, dr hab. inż. Tadeuszem Dąbrowskim, wysłuchali informacji o historii Wydziału Elektroniki Wojskowej Akademii Technicznej, przemianach, jakie zaszły w nim na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat oraz o jego dniu dzisiejszym i perspektywach.

Następnie uczestniczący w zjeździe absolwenci udali się na krótki rekonesans po obiektach Wydziału Elektroniki. Swoje podwoja otwały przed nimi Instytuty: Systemów Elektronicznych, Radioelektroniki, Telekomunikacji, a także Laboratorium Kompatybilności Elektromagnetycznej włącznie

z komorą bezodbiową. Dzięki temu była to jedyna możliwość powrotu do sal wykładowych, laboratoryjnych czy pracowni z możliwością zapoznania się także z aktualną działalnością dydaktyczną oraz pracami naukowo-badawczymi prowadzonymi w instytutach wydziału.

Niemalże emocje wywołała niespodzianka – wizyta w akademiku 01, piętro 3 i sale żołnierskie z zachowaną numeracją. Prezentacja obiektów sportowych dokonana przez kol. dr. Saturnina Przybylskiego (nazywanego przez uczestników zjazdu „człowiekiem z pasją”), dopełniła dzisiejszego obrazu Akademii.

W podsumowaniu zjazdu, z ust uczestników spotkania padły słowa: *Cieszymy się ze stałego wzrostu prestiżu Akademii, pomimo różnych zagrożeń, jakie występowały na drodze Jej rozwoju w minionych latach. Żał tylko, że kilku spośród nas nie może podzielać tej radości, że niektórych, dobrze zapamiętanych wykładowców już nie spotkamy... Jesteśmy niezmiernie dumni z ukończenia WAT, a dzisiejsze spotkanie jest dowodem na to, że wspólne pokonywanie trudów życia wojskowego oraz politechnicznej edukacji zaowocowało ponadczasową integracją członków naszej studenckiej grupy. Spełniając się zawodowo w różnych rodzajach wojsk i garnizonach, staraliśmy się realizować – na miarę swoich możliwości – zaszczytne przed wieloma laty hasło: „Omnia pro Patria”. Dziękując kierownictwu Wojskowej Akademii Technicznej i Wydziału Elektroniki za stworzenie warunków do realizacji tak ważnego dla nas spotkania w Uczelni i z Nią, życzymy całej społeczności akademickiej jak najwięcej powodów do zawodowej satysfakcji.*

Zdzisław Chudy

Fot. Archiwum WAT

Grupa absolwentów z lat 1974-1975 przed gmachem głównym Akademii

Salę Tradycji WAT. Kpt. Paweł Jęcek (pierwszy z lewej) dzieli się historią Akademii z jej studentami z lat 1970-1975

Oddział Gromadzenia i Opracowania Zbiorów Biblioteki Głównej WAT

W ramach przeglądu agend Biblioteki Głównej Wojskowej Akademii Technicznej, prezentujemy Oddział Gromadzenia i Opracowania Zbiorów.

Zespół Gromadzenia i Opracowania Zbiorów wytycza drogę dokumentu od zapotrzebowania, zakupu, opracowania, aż do momentu jego udostępnienia czytelnikowi.

Gromadzenie zbiorów jest jedną z podstawowych funkcji biblioteki, która przekłada się bezpośrednio na bogactwo zasobów i stopień zaspokojenia potrzeb użytkowników w zakresie literatury i informacji. W ciągu ostatnich lat funkcja ta uległa przemianom, zarówno w sferze przedmiotu gromadzenia, jak i warsztatu pracy. Nieodzownym elementem polityki gromadzenia zbiorów jest współpraca z pracownikami naukowymi Akademii i realizacja zgłaszanych przez nich kwerend i postulatów dotyczących zakupu określonych wydawnictw. Współgranie wszystkich wymienionych wyżej elementów jest warunkiem niezbędnym do prawidłowego działania i profilowania zbiorów biblioteki.

Do podstawowych zadań Zespołu Gromadzenia i Opracowania Zbiorów należą opracowanie, katalogowanie i klasyfikowanie zasobu bibliotecznego. Warto wspomnieć, że historia katalogów sięga starożytności i towarzyszyła bibliotekom w Grecji, Egipcie, Babilonie czy Syrii. Pierwszym liczącym się katalogiem był katalog Biblioteki Aleksandryjskiej opracowany przez Kallimacha z Cyreny (III w. p.n.e.). Opisy starożytnego katalogu obejmowały nazwiska, tytuły, elementy biograficzne autorów i uwagi krytyczne.

Współczesne opracowanie zbiorów to proces, który odbywa się w oparciu o normatywy albo wypracowane praktyki. Istnieją normy, zunifikowane formaty zapisu i wymiany opisu bibliograficznego, instrukcje Biblioteki Narodowej i Centrum NUKAT (Narodowy Uniwersalny Katalog Centralny), tablice systemu klasyfikacji zbiorów bibliotecznych UKD, kartoteki haseł wzorcowych, słowniki języka haseł przedmiotowych. W wyniku pracy Oddziału powstają katalogi online – jako pochodna procesów opracowania zbiorów – stwarzając możliwość wyszukiwania informacji według bardzo wielu kryteriów

Do szczegółowych zadań Oddziału Gromadzenia i Opracowania Zbiorów Biblioteki Głównej WAT należą:

- gromadzenie zbiorów zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, które polegają na: śledzeniu nowości wydawniczych z zakresu techniki i nauk pokrewnych; bieżącym rozpoznawaniu rynku usług i produktów elektronicznych związanych z techniką i dydaktyką; zakupie najnowszych tytułów książek, zbiorów specjalnych i elektronicznych; zakupie materiałów bibliotecznych archiwalnych na wniosek zainteresowanych czytelników; uzupełnianiu zbiorów drogą darów, wymiany, ekwiwalentu za zgubione książki; tworzeniu inwentarzy książek i zbiorów specjalnych; uaktualnianiu zbiorów poprzez usuwanie z nich zdezaktualizowanych oraz „zacytanych” egzemplarzy
- aktualizacja komputerowego katalogu bibliotecznego poprzez: opracowanie for-

malne zbiorów w formacie MARC 21; opracowanie formalne i rzeczowe książek we współpracy z Narodowym Katalogiem Centralnym NUKAT

- tworzenie i aktualizowanie bibliografii pracowników naukowych
- inwentaryzacja i selekcja zbiorów bibliotecznych.

Biblioteka Główna Wojskowej Akademii Technicznej, jako biblioteka naukowa, zapewnia dostęp do materiałów i zasobów, które są niezbędne do procesu dydaktycznego oraz prac naukowo-badawczych. Opracowania dokumentacyjne są podstawą usług informacyjnych w zakresie przekazywania informacji o dokumentach.

Dział Opracowań w bibliotece naukowej zajmuje się opracowaniem pod względem formalnym i rzeczowym wszystkich nabytków. Należy zwrócić uwagę, iż w dziale tym pracuje zaledwie 6 osób, a od nowego roku akademickiego powiększył się zasób działań o zapis bibliograficzny w ogólnopolskiej bazie POLON, odciążając tym samym wszystkie wydziały naszej uczelni w tym zakresie.

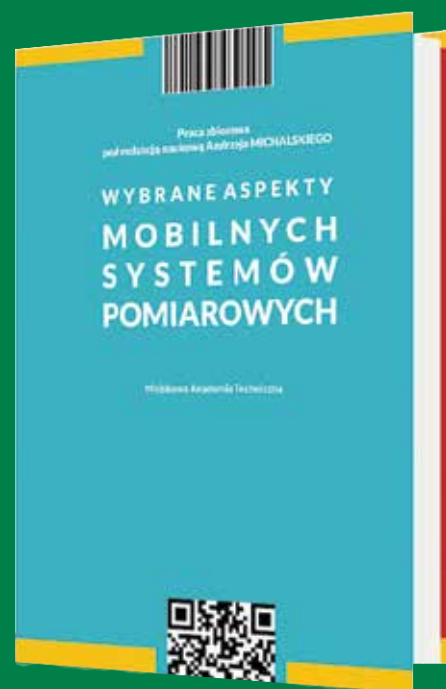
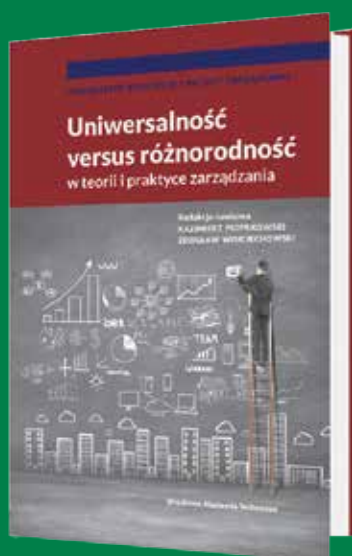
Zachęcamy pracowników naukowych, doktorantów oraz studentów do zgłaszania zapotrzebowania na konkretne tytuły do Oddziału Gromadzenia i Opracowania Zbiorów. Wszelkie sugestie dotyczące zakupu nowości prosimy wysyłać poprzez formularz Zgłoszenie propozycji zakupu książek na stronie <http://www.bg.wat.edu.pl> oraz na adres grom@wat.edu.pl lub zgłaszać osobiście w Bibliotece Głównej WAT – pok. nr 119.

Bogumiła Konieczny-Rozenfeld

Kadra Oddziału Gromadzenia i Opracowania Zbiorów. Od lewej: Julita Saj, Izabella Matuszewska, Agnieszka Duk-Drag, Monika Stańska, Aleksandra Dziełak. Na zdjęciu brakuje Ewy Walewskiej

REDAKCJA WYDAWNICTW WOJSKOWEJ AKADEMII TECHNICZNEJ

NAJNOWSZE PUBLIKACJE

www.wat.edu.pl

Pierwszy miesiąc w Akademii

W lipcu przeszli przez gęste sito rekrutacyjne. 21 sierpnia po raz pierwszy założyli żołnierskie mundury. 264 osoby, w tym 36 kobiet, które chcą studiować w naszej Alma Mater w charakterze kandydatów na żołnierzy zawodowych, przeszły 32-dniowe Podstawowe Szkolenie Wojskowe (tzw. PSW). Jego celem było przygotowanie żołnierzy do praktycznego wykonywania zadań oraz opanowanie żołnierskiego rzemiosła.

Pierwsze godziny Podstawowego Szkolenia Wojskowego, już tradycyjnie, upłynęły na załatwianiu spraw administracyjnych. Następnymi jego punktami były: wizyta u fryzjera, pobieranie umundurowania i wyposażenia żołnierskiego, rozmowa z psychoprofilaktykiem.

Przez kolejne dni nowo wcieleni kandydaci na żołnierzy zawodowych zapoznawali

się z infrastrukturą uczelni oraz kadrą Kursu PSW. 25 sierpnia, podczas porannego uroczystego apelu na placu musztry, otrzymali broń. Podchorążowie, którzy w procesie rekrutacji otrzymali największą liczbę punktów odebrali broń z rąk JM Rektora-Komendanta WAT gen. bryg. prof. dr. hab. inż. Zygmunta Mierczyka. Zaszczycu tego dostąpili: z Wydziału Cybernetyki – pchor. Robert Jarosz (93 pkt rankingowe); z Wydziału Elektroniki – pchor. Maciej Czerwiński (94 pkt. rankingowe); z Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji – pchor. Krystian Lisek (100 pkt. rankingowych); z Wydziału Mechanicznego – pchor. Michał Ziemichód (89 pkt. rankingowych); z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa pchor. Bartłomiej Cywka (96 pkt. rankingowych); z Wydziału Nowych Technologii i Chemii – pchor. Stanisław Kaniecki (100 pkt. rankingowych); z Wydziału Logistyki – pchor. Bartosz Mucharski (90 pkt. rankingowych). Gen.

bryg. prof. Zygmunt Mierczyk wręczył również broń pchor. Sylwii Kuziorze, która zdobyła największą liczbę punktów z egzaminu z wychowania fizycznego. Pozostali żołnierze broń oraz książeczki wojskowe otrzymali z rąk dowódców kompanii.

Następnym etapem Podstawowego Szkolenia Wojskowego była nauka praktycznego wykonywania zadań oraz opanowywanie podstawowych zasad działania na polu walki – razem 167 godzin zajęć, m.in. z taktyki, topografii, obrony przed bronią masowego rażenia, szkolenia strzeleckiego. Zajęcia odbywały się zarówno w salach wykładowych, jak i w terenie, tj. na placu musztry oraz na poligonie. Szkolenie zakończyło się sprawdzianem praktycznym. Po nim, w piątek 26 września br. uroczysta przysięga wojskowa na placu apelowym WAT.

Elżbieta Dąbrowska

